

Festskrift til Willy Stolarczyk

Willy Stolarczyk foran et udsnit af de 96 flygler på Koldinghus, maj 1996. (foto: Thomas Nellemann).

Forord

I august 2011 forlader Willy Stolarczyk officielt sin stilling som musiklivsudvikler i Vejle Kommune. Vi skriver med vilje ”officielt”, for der er ingen tvivl om, at Willy vil blive ved med at udvikle musiklivet, så længe han overhovedet kan. Med udgangspunkter i Aarhus, Holstebro og Vejle – og man kunne tilføje Rom og Wien, har musiklivsudvikling været hans metier lige siden de helt unge år. Jeg forestiller mig derfor hverken, at der bliver stille omkring Willy, eller at han på nogen mulig måde ”trækker sig tilbage”.

Men alligevel er denne begivenhed i august 2011 en god lejlighed til at stoppe op og gøre en foreløbig status over, hvad denne kulturdynamo, har brugt sine fremragende evner som pianist, komponist, dirigent og iværksætter til i de forløbne mange år. Willys hustru Lise Stolarczyk og jeg har henvendt os til en lang række af Willys venner, kolleger og samarbejdspartnere gennem tiden, og alle har de haft noget at skrive om i mødet med ham.

Forunderligt har det været, at selv om der naturligvis er overlapninger i det her skrevne, så er det samtidig næsten en kronologi, der leverer brikkerne til billedet af en kulturel hædersmand, der har sat – og fremdeles vil sætte – sine spor langt ud over de lokaliteter, som han har brugt som udgangspunkt for sit virke.

Tanken med dette festskrift er at riste en rune over dette – samt at ønske rigtig mange gode og virksomme, festlige og kulturskabende år fremad i musiklivets tjeneste – til gavn for os alle.

Vejle i juni 2011

Flemming Meng Sørensen

Fra Erhvervs- og Kulturforvaltningen

Willy Stolarczyk fulgte med ind i kommunesammenlægningen i 2007 fra den gamle Vejle Kommune, hvor han havde været kulturchef, kulturudviklingschef og musiklivsudvikler siden 1993.

Vi, der kom fra nabokommunerne, havde selvfølgelig lagt mærke til ham, for nogle af hans større events trak spor langt ud over hans gamle kommune. Værket for 96 flygler og klaverer på Koldinghus i 1996, for nu blot at nævne noget af det mest spektakulære. I den nye kommune og i tilløbet til den, holdt han en 14 timer lang markering af Mozarts 250-års fødselsdag i 2006, med en ubrudt koncertrække fra tidlig formiddag til sen aften i Musikteatret.

Han har over årene fået sig en ”fanklub” blandt musikpublikummet, som har mødt op til velbesøgte koncerter, hvor han markerede bl.a. Haydns 200-års dødsdag i 2009, og 200-året for Franz Liszts fødsel i 2011. Der har også været ”Levende Julekalender”, hvor Willy tog med musikskolens ungdomssymfoniorkester på turné til Vejle, Give, Egtved, Børkop og Jelling med højtlesning, julefortællinger, musik og sange lige op til sammenlægningen i 2007.

Med sig ind i den nye kommune tog han også de sommerkoncerter, som først blev afholdt på byens gamle rådhus, og nu siden har fundet en fin plads i Vejle Kunstmuseums Utzon-sal, samt traditionen med koncert ved Tirsbæk Strand pinsemorgen.

Nu forlader Willy så det officielle arbejdsliv, men han sætter sig næppe passivt hen i en krog i stuen. Mon ikke vi fortsat fremover vil møde Willy derude i kommunens kulturliv?

John Hansen, Erhvervs- og kulturdirektør, Vejle Kommune

indhold

Side 5:	E. Stalorkrok, Holstebro
Side 6:	Til koncert i slåbrok
Side 8:	Willy Stolarczyk – Danmark's svar på Erik Satie
Side 9:	At komponere
Side 11:	Gå aldrig på pension!
Side 12:	Willy som den barokke humors mester
Side 13:	40 år med Willy
Side 14:	En tak!
Side 15:	Kulturchok
Side 17:	To Roma-digte
Side 18:	En afgang, der kommer 14 år for sent!
Side 19:	Da Vejle blev en anden by
Side 20:	Morgengale museums- og arkivfolk opfører "Børnesymfonien"
Side 21:	Tak
Side 22:	Kulturekvilibristen
Side 23:	Vejle valgte Willy
Side 24:	Kulturel partisan, kompetent kollega, musikalsk fundamentalist og ven
Side 26:	Ein Herr mit einer bemerkenswerter Pilzkopffrisur
Side 27:	En herre med en bemærkelsesværdig pagehårsfrsure
Side 28:	Dänisches kulturforum
Side 29:	VÆRKFORTEGNELSE for komponisten Willy Stolarczyk, juni 2011
Side 31:	Kulturelle events

E. Stalorkrok, Holstebro

I midten af 60-erne boede Willy og hans første kone, Marianne, i Hammel hvor Willy var ansat i kommunen – vist nok i skattevæsnet!!! En dag mødte Marianne en af mine elever på konservatoriet, Inger Margrethe Wyke, og spurgte hende, om hun ikke kendte en god klaverlærer for Willy var ved at springe i luften over det han gik og lavede – han ville være musiker! Det mente Inger Margrethe nok, hun gjorde – sødt, og heldigt for mig!

Og dermed var begyndelsen gjort til et venskab som foreløbig har holdt i 45 år! Det viste sig, at vi kunne ualmindelig godt sammen – jeg tror ikke der var megen uoverensstemmelse i de 5 – 6 år, vi spillede sammen. Dels var – og er – vi bidt af at spille klaver, dels har vi altid været på bølgelængde i vores forhold til musikken, en afstandtagen til det pæne og nydelige og en søgen mod Alvoren, dramaet og dæmonien. Derfor er det også de samme kunstnere, vi sætter højest, Arrau, Serkin, Richter – og vores fælles lærer Vásárhelyi, som vi begge havde et nært forhold til lige til det sidste.

Willy er en virkelig igangsætter og en inspirator – en ildsjæl, der med kompromisløshed og energi får noget op at stå, - et er at få ideerne, noget andet er at få dem realiseret – og her er Willy i særklasse!

Det viste sig allerede på konservatoriet, hvor han fik sparket lærere og studerende, så vi fik klørene i tangenterne. Senere i Holstebro, hvor Willy i høj grad var medvirkende til, at musikskolen fik en enestående opblomstring og en årrække forsynede konservatorierne med gode folk, og sidst men ikke mindst har her i Vejle, hvor han og hans kone Lise virkelig har gjort det utrolige – skabt et frodigt levende miljø i sin egenskab af ”musiklivsudvikler” – den titel er typisk Willy! – Det groteske og fanden i voldske er aldrig langt væk. –

Jørgen Thomsen

Mesterstykket her er nok den legendariske koncert på Koldinghus med hans kæmpeværk om elementerne – (det skal jeg love for, regnen væltede ned hele dagen) for 100 flygler! Alene tanken er jo helt ude i hampen, – men projektet blev realiseret med stor succes!

En anden grotesk situation; til sin debut koncert spillede Willy efter et stort og tungt program – ”Frölicher Landmann” af Schumann – han havde vist nok væddet en kasse øl med Anders Riber om, at han turde.

Selv har jeg to situationer som for mig er Willy i en nøddeskal, den ene er om hans efternavn, som selvfølgelig har givet visse problemer gennem tidrene – en dag kom der et brev til E. Stalorkrok, Holstebro! – Særlig E’et var Willy meget optaget af.

Den anden skete meget tidlig i vores bekendtskab – vi spillede altid hjemme hos os, og min kone spurgte ved 12-tiden om Willy ville spise med, gerne svarede han, bare 14 halve stykker mad. Mihályka troede det var for sjov, men tog ham på ordet og serverede 14 halve med forskellig pålæg og alt blev spist. Det fik han så denne og mange efterfølgende gange.

Desværre ses vi for sjældent da Lise er total allergisk over for katte, et husdyr vi altid har haft i huset, men det er altid en fornøjelse at besøge dem i Vejle; de er virkelig et par herlige mennesker, generøse og festlige og meget meget trofaste; denne trofasthed er guld værd – pludselig møder man gamle venner, man ikke har set i årevis – det er noget der varmer.

Jørgen Thomsen, pianist og fhv. docent ved Det Jyske Musikkonservatorium

Willy Stolarczyk som ca. 16-årig i 1961.

Til koncert i slåbrok

Mit bekendtskab med Willy går tilbage til hans studietid på Det jyske Musikkonservatorium, hvor jeg havde mit virke gennem næsten 40 år som lydteknisk konsulent og leder af konservatoriets lydstudie. Willy var allerede dengang en person, man ikke overså. Han var aktiv inden for mange grene af konservatoriets liv udover det rent faglige, og hans barokke sans for det pudsige og alt, hvad der lå ved siden af den slagne landevej, tiltalte mig.

Jeg erindrer tydeligt hans debutkoncert efter solistklasse-årene. Jeg kom til at sige til ham, at hvis publikum klappede så meget, at der måtte extrainstrumenter til, ville jeg komme ind på scenen til ham med en kasse luksusøl, hvis han turde spille "Fröhlicher Landmann" som første extrainstrument. Publikum – der var talrige, der klappede begejstret, og jeg havde, heldigvis, for alle eventualiteters skyld sørget for det fornødne. Kassen var naturligvis tom, inden aftenen var forbi.

Efter debutten var Willy fortsat aktiv omkring konservatoriet. Han tog initiativ til en serie klaveraftener, der over et par år gav et større publikum lejlighed til at høre en række af lærerne spille. Jeg tror, at dette havde stor betydning for den lim, der holder en institution som konservatoriet sammen med det omgivende samfund. Allerede her møder vi Willy som musikformidler!

Konserterne var en afgjort succes, og publikum havde lejlighed til at snakke sammen over et glas vin i pauserne. Det skulle ikke undre mig, om Willy selv betalte for vinen. Han har altid haft mange alternative måder at forsøge at forbedre sin til tider virkelig anstrengte økonomi på!

Genever på scenen

Engang i begyndelsen af 1980'erne skulle Willy skrive et stykke, der skulle opføres som den fælles afslutning på en børnekor-konkurrence, den såkaldte "Sangerdyst fra kyst til Kyst". Et stort antal børn fra de deltagende kor skulle medvirke i opførelsen af stykket, der var udformet som et eventyr sat i musik.

En dag kom Willy hen til mig og sagde, at han havde en betydelig bekymring i den anledning, nemlig den at det er vanskeligt for publikum (og det var stort, ca 1400) i Musikhuset i Aarhus, at forstå teksten, uden hvilken et eventyr jo ikke er meget værd.

Han ville derfor spørge, om ikke jeg ville medvirke som oplæser. Det var jeg nu ikke umiddelbart indstillet på, så jeg afslog. Som mange vil vide, er Willy ret uimodtagelig for afslag, og han meddelte nu, at han havde bestemt, at jeg skulle sidde i en lænestol midt på scenen ved siden af et lille bord, hvor der ville stå en flaske genever og et glas.

I text og partitur ville jeg så finde små tegn, der angav, hvornår jeg skulle tage mig et glas. Af hensyn til min bekvemmelighed havde han tænkt, at jeg skulle bære slåbrok. Endvidere behøvede jeg kun at komme til én prøve, generalprøven. Med ryggen mod muren indvilligede jeg. Koncerten blev en bragende succes, hvor Willy høstede stort og fortjent bifald og senere megen anerkendelse, som gennem tiden har ført til mange kompositionsopgaver.

For mig havde den en højst overraskende konsekvens. Nogen tid senere fik jeg en opringning fra Peter Borgwardt, som ville have mig til at lave nogle børneudsendelser i fjernsynet. Himmelfalden spurgte jeg naturligvis, hvad der dog kunne have bragt ham på denne, for mig at se, bizarre ide. Det måtte i sandhed siges, at være terra incognita for mig. Jeg blev så roligt og sagligt oplyst om, at Peter havde overværet koncerten i Musikhuset, og at han var overbevist om, at jeg havde noget at tilbyde.

Resultatet blev, at jeg over to år lavede 24 udsendelser under titlen "Fortællehjørnet" hvor jeg læste en tekst, novelle eller historie og bagefter diskuterede den med tre børn i studiet. De var tænkt for en målgruppe af større børn og deres forældre, men jeg tror nu, at de i langt højere grad appelerede til bedsteforældrene, der dels var hjemme om eftermiddagen, når udsendelserne gik over skærmen og dels godt kunne lide at høre diskussionen efter oplæsningen. Men skidt med det, sikkert er det, at disse udsendelser var til glæde for mange, og det kan alt sammen føres tilbage til Willy, som sandelig har spredt mange ringe vandet.

Willy Stolarczyk ved en opførelse af Poul Ruders "Rondeau" ved en Årskoncert i Holstebro Musikskole.

Hugo Ræv

Senere dukkede han op med en lidt nusset stabel dårligt kopierede maskinskrevne sider. Det var før computere, Word og printere. Siderne, som han bad mig læse, viste sig at være et eventyr, der foregik i et slags parallelsamfund i Frankrig, befolket med dyr. Den franske konge var en løve, Ludvig d. 16.A (!)..... Eventyrets hovedperson var en charmerende ræv med en lidt blakket fortid ved navn Hugo.

Jeg skulle indlæse historien, der så på strategiske steder bliver afbrudt med ordene: "Min hals er tør, nu må jeg kræve en skål for alle flinke ræve!" efterfulgt af et lille stykke musik for fløjte og klaver, naturligvis spillet af Willy og Lise. Historien udkom på cassettebånd og blev, ja man kan roligt sige, elsket af dem, der lærte den at kende. Min nabo, en overlæge, som jeg havde givet et bånd, fortalte mig, at da hele familien var på besøg i julen og da juledags eftermiddag oprandt med den sløvhed og ugidelighed, der er en naturlig følge af en overdådig frokost, havde han sat båndet på. I starten lød der protester, men han berettede leende, at der blev mere og mere stille i stuen, efterhånden som fortællingen udviklede sig, og da båndet skulle vendes, foer en af dem, som havde protesteret over at skulle være tvangsindlagt til at høre historien, hen og vendte det, så anden halvdel tonede ud i stuen!

Der er gennem årene udkommet fire, Cd'er – som det siden udviklede sig til – med Hugo Ræv og kredsen omkring ham. Nogle live eventyrkoncerter er det også blevet til. Willy stak mig for ikke så længe siden manuskriptet til No. 5 og sagde. "at det ville blive den uigenkaldelig sidste". Men hvem ved, der kunne jo dukke en med titlen "Hugo Ræv i Ollekolle" op i horisonten. Med Willy ved man aldrig. Sikkert er det imidlertid, at disse historier, der samtidig indeholder 40 små perler for fløjte og klaver, faktisk har sporet en del håbefulde poder ind på den klassiske musik.

Willy ved en opførelse af "Hugo Ræv".

Willy, musikformidler, koste hvad det vil

Sluttelig må jeg nævne Willys projekt i 2009, hvor han fik alle Haydn's klaversonater opført over, jeg tror, 13 koncerter i løbet af foråret med forskellige pianister for et publikum så stort, at der somme tider ikke var plads til alle. For mig var det en stor oplevelse, og jeg tror ikke, at der var andre i hele landet, der kunne have gjort ham det efter. Jeg husker, at da jeg fortalte en bekendt i hovedstaden om projektet, var reaktionen: I Vejle? - der kommer jo ikke et øje! - Han havde ikke taget Willy's kvaliteter og energi i betragtning. Willy kan få alt til at lykkes. Han har aldrig sparet sig selv ---eller Lise!

Tak for alle årene, og for hvad de har betydet for mig, direkte som indirekte. Alle de bedste ønsker for et stadig aktivt otium fra.

Claus Byrith, tidl. lydteknisk docent og tilknyttet afd. for elektronisk musik og musikalsk akustik ved Det Jyske Musikkonservatorium, Aarhus.

Claus Byrith

Willy Stolarczyk – Danmark's svar på Erik Satie

Pudsigt nok opstod mit første bekendtskab, og siden venskab, med Willy Stolarczyk i samarbejde omkring fransk musik's første mand udi originalitet og pudsig-løjerlighed: Erik Satie.

I sidste halvdel af 1970'erne sad Stolarczyk i Holstebro og undertegnede i Herning, hvorfra vi, omend med divergerende funktioner, kørte et parallelt løb som stadspianister.

Til en given koncert faldt det os naturligt, at sætte os sammen – ved samme klaver! Det blev til Erik Satie's finurlige 4-hændige klaver-suite: "La Belle Excentrique". I partituret til Den smukke Excentriske foreskriver Satie et par groteske cellostrofer, der netop fremstår så idiotisk morsomme, fordi de vel i grunden er temmelig overflødige ... Den til lejligheden engagerede cellist kunne dog forbavsende nok ikke finde ud af, hvornår han rettidigt skulle falde ind og ud af musikken – så vi ønskede ham: "Farvel og ha' en go' da!" Stolarczyk opgav dog ikke ganske idéen om Satie's sælsomme cellostrofer, men inkorporerede dem i vore svært belastede klaverstemmer, der i forvejen hverken levede plads til medspillerens, endside egne, fingre.

Voilà, Stolarczyk er praktikerens med det store overblik – samt sans for detaljen !

Århundredets klavertræf – Kulturby-året 1996 i Koldinghus

Forestil Dem at skrive en klaver-symfoni, for 96 pianister og en gruppe slagtojsfolk, over emnet:

"De 4 Elementer!" Jo, alene tanken ville være vild og gal – men, at forfølge en sådan vildfarelse, måtte vel, rent ud, påkalde distrikts-psykologien's bevågenhed!

Hvorledes låner og lejer man 96 flygler, klaverer og pianetter samt engagerer et utal af flyttemænd, klaverstemmere og pianister? Desuden skal ingeniører undersøge, om det fler'etagers Koldinghus overhovedet kan bære de mange tons materiel – ligesom der skal en sværm af teknikere til TV-lyd og billeder, samt opsætning af storskærme rundt om i landsdelen til glæde for dét publikum, der på ingen måde er plads til inde i "huset".

Og, Hallo! Hva' me' økonomien? Man må vel en tur omkring Stat, Amt & Kommune, foruden diverse Fonde, Banker, Sponsorer m.v.?

Næ, der ser De, hvor svært det ka' være.

At projektet havnede i Guinness Rekordbog er vel forståeligt – men, måske var der en end mere forunderlig krølle på halen !

Det var som om, vi mange pianister – der ellers til daglig kan være et særdeles uvenligt og krigerisk folkefærd (især overfor: Pianister) – for en gangs skyld forenedes i at kunne samarbejde. Vi blev jo, så at sige, båret af parrenes par, Willy og Lise Stolarczyk's glæde, varme og kærlige generøsitet.

Jo, dagen blev et uforglemmeligt minde – og en mirakuløs succes for Stolarczyk, der åbenbart er så fortrolig med "De 4 Elementer", at han i det mindste ka' gå på vandet...

"Stjerneklange" – et eventyrligt pædagogisk SCOOP

Omkring Vejle Kommunale Musikskole's 25 års jubilæum i år 2000 betænkte og betroede Stolarczyk mig, at spille solostemmen i sin ny-komponerede klaverkoncert: "Stjerneklange" med egen tekst om "Den Blå Planet".

Musikskolen's dygtige lærere og elever udgjorde orkestret. Hér bemærkede jeg en teenage-klarinetist, man ku' lære af: Under samtlige prøver, koncerter og CD-optagelser spillede han ikke en eneste fejl ! Hen over scenen svævede tre af egnens yndige piger i guld-, sølv- og bronze-gevanter, mens musikskoleleder Flemming Meng Sørensen, som medrivende fortæller, bandt "Den Blå Planet's" historie sammen.

Lad det være indrømmet, at min musikalske horisont, hvad angår "moderne kompositions musik", stort set ikke rækker længere end til og med Rued Langgaard – altså med andre ord, op til ca. midten af forrige århundrede.

Men, når det drejer sig om Stolarczyk's musik, stiller sagen sig noget anderledes: Hér bliver jeg som lytter og udøvende langt mere fleksibel. Måske er det fordi, Stolarczyk's gyldne nodepen er så befriende vittig (á la Satie) – og trods grænseoverskridende eksperimenter med utraditionelle virkemidler, aldrig "sårer øret", som Mozart ville sige.

Hvorledes han gør dét, må Guderne vide.

Ligesom det er mig en gåde, at Stolarczyk finder tid og kræfter til alle sine øvrige multi-musikalske gøremål som pianist, dirigent, pædagog og organisator.

"Lyksaligt det folk, som har øre for klang", som der står i Grundtvig-salmen.

Hértil vil jeg føje: "Lyksalig Dén Blå Planet", der måtte have held til at knytte parret Willy og Lise Stolarczyk til sig...

God fornøjelse ønsker

Teddy Teirup (Teddy Teirup er koncertpianist)

At komponere

At komponere... betyder at sætte sammen. Men det bruges mest om det at sætte nodetegn sammen og derved skabe grundlaget for et musikstykke. Willy Stolarczyk er et godt eksempel på sådan en person, der sætter noder sammen, for han har i sandhed sat sig mange nodetegn i den tid vi arbejdede sammen (som regel, da) på Holstebro Musikskole. Ved alle kommunale indvielser, jubilæer, forretnings-åbninger og lignende i byen var Willy klar med en komposition, der hævdede arrangementet op på et niveau, der gjorde hverdagslivet i byen mere festligt, mere kunstnerisk, sådan som det passede sig for et arrangement i en by, der kaldte sig en kulturby.

Noderne var imidlertid ikke det eneste, han med stort engagement og flid satte sammen. De udførende, musikerne, var også sat sammen, ofte under store vanskeligheder, da det jo som oftest var elever og lærere fra skolen, der havde andre gøremål at passe. Og det skete selvfølgelig med ham selv som styrende ved klaviaturet. I den rolle så man ham i øvrigt også, når vi havde gæster fra ind- og især udland på skolen. Disse små koncerter var meget populære hos gæsterne og gav skolen og byen et flot ry, som kan spores den dag i dag – ikke mindst udenfor Holstebro. Blandt gæsterne har der været kulturministre fra mange lande, for kulturministeriet brugte Holstebro Musikskole som praleobjekt internationalt. Igennem flere år havde vi i snit i sæsonen 1 stort eller lille arrangement OM DAGEN, og Willy var med til de fleste.

Udover denne store og tidskrævende virksomhed var Willy også en fremragende og inspirerende klaverlærer, hvilket blandt andet kan aflæses af det store antal grundkursuselever, som han har ekspederet videre til et af konservatorierne. I den forbindelse kan jeg ikke undlade at berette om et par fantastiske dage, hvor Willy sammen med sin kollega Bodil Krogh direkte fra bladet indspillede 48 til tider ulæselige partiturer til en konkurrence om en parademarch

til dronning Margrethe. Et uhyre vanskeligt arbejde, der krævede enorm dygtighed og kulturel kulance.

Arbejdet blev i øvrigt som så meget andet aldrig betalt. Det er med beklagelse, at jeg ikke kan fortsætte en beskrivelse af de hundreder af løste opgaver, koncerter, turnéer og andre musikalske gøremål, som Willy har stået fadder til, men et par er så markante, at de kræver at blive nævnt selv om det ikke kan blive i det omfang, de fortjener.

Holstebro Musikskole er den eneste musikskole i landet, der har bygninger, der er bygget til formålet. Kulturminister Niels Mathiasen tog det første spadestik og holdt en inspirerende tale ude på Bisgård Mark. Ved selve indvielsen var Niels Mathiasen desværre død, så det blev borgmester Kaj K., der forestod indvielsen. Den obligatoriske KANTATE blev lagt i hænderne på Willy Stolarczyk og Per Højholt, som var en god ven af musikskolen og højskolen og som begge ville gøre det gratis! Da Per Højholt skulle til St. Cataldo i længere tid, blev det ved en middag hjemme hos Birgit og Ib aftalt, at Per skulle skrive fire digte om emnet og Willy skulle skrive 5 satser for blæsere (det var Blæserhuset, der skulle indvies først). Begge kunstnere leverede uden forsinkelser.

Det første digt hedder "Gittes Monolog om Musik" og blev det første af de senere så berømte Gitte-monologer. Willys satser hedder "Musik for messing" og den langsomme sats har satstitlen Niels Mathiasen in memoriam. Per Højholt kom selv og læste digtene på den rigtige måde og Willy dirigerede det store ensemble.

To gamle venner – Teddy Teirup og Willy – overværer Franz Liszt Festival'en, Vejle 2011.

Willy, Lise og forfatteren Per Højholt.

Endnu mens vi boede inde på gågaden skete der mange lystige og produktive ting i de trange forhold. En af de – også ud fra et musikpædagogisk synspunkt – mest epokegørende gøremål, som Willy (og Lise) startede, var BØRNESYMFONIORKESTRET. De første gange var navnet noget af en tilsnigelse, men meningen og målet udviklede sig hurtigt til et meget væsentligt element i skolens virke og var til enorm nytte for de deltagende elever.

Det er sjovt at tænke på, at for eksempel Janne Thomsen, der nu er en kendt solist og lille Thomas Søndergaard, der i dag dirigerer store operaopførelser på Det kgl. Teater (og i Holstebro!) og som er efterspurgt ude i Europa, har siddet i nr. 5 og spillet de små stykker, som Willy skrev til hver uge. Det var bare én af de geniale ideer, som han berigede musiklivet med.

I kraft af mit virke som vicepræsident i Europæisk Musikskole Union havde musikskolen mange gode kontakter i Europa – ikke mindst i Østrig. Da MGK havde 10 års jubilæum, planlagde vi derfor en koncertrejse til den smukke Ebensee og omegn. Det blev en stor oplevelse for alle deltagerne og et sandt musikalsk triumftog. Lige fra den første koncert i Ebensee, hvor Janne og Willy spillede Francis Borne's Carmen-fantasi til den store koncert på konservatoriet i Linz, hvor konservatorielærerne nærmest var blevet tvangsindlagt til at overvære koncerten.

Her spillede Janne Thomsen og Anne Egendal to store klassiske værker så de før koncerten noget arrogante professorer kom op af stolene og applauderede begejstret. Det var også på denne tur, at MGK-orgeleleven Michael Rauff fik lov at spille Messiaen på Bruckners store orgel lige over hans grav i kloster-kirken. Det var stort. Ved andre lejligheder blev Willys Concerto Azzurro opført, blandt andet på konservatoriet i Linz.

I syv år sad jeg i Statens Musikråd sammen med Tivolis musikchef Lars Grunth. Og så snakker man jo. Engang foreslog jeg, at Holstebro Musikskole, som fra nær og især fjern blev rost for sin høje musikalske standard, skulle vise sig frem en dag i Tivoli. Lars kendte os godt, så det blev en aftale, at vi skulle overtage hele Tivolis musik en fredag.

Og sådan blev det. Holstebro Garden gik og spillede alle de sædvanlige rundture, Marimbaorkestret indtog Plænen til flere koncerter, harmoniorkestret spillede på den dertil indrettede friluftscene og Willy arrangerede to koncerter med vore elever i koncertsalen. Det var et meget flot program, hvor især vore grundkursuselever kom i ilden. Ved den lejlighed blev Willys værk La donna Ostinata uropført.

Bemærkelsesværdigt er det i denne (men også i mange flere) sammenhænge, at den lokale presse fuldstændigt negligerede et så stort og for Holstebro vigtigt arrangement. Et læserbrev fra en ansat i kulturministeriet, der havde overværet dagen og aftenen og som ikke kunne forstå, at hun ikke kunne få den lokale omtale, var det eneste lokale skriftlige udsagn.

Som det vist tydeligt fremgår har Willy Stolarczyk været en førstekraft i og inspirator til Holstebro Musikskoles store succes. Hans betydning for etableringen af det flotte ry, som musikskolen i øvrigt stadig har, kan ikke overvurderes. Til at eksemplificere dette kan jeg berette, at musikchefen for hele musiklivet i Oberösterreich, professor Heinz Preis har fortalt mig, at han i sin undervisning ved universitetet bruger Holstebro Musikskole som model for en bred og eliteomfattende institution med en komponist ansat eller tæt knyttet til det daglige miljø. Holstebro Musikskole og by skylder Willy Stolarczyk en megastor tak for hans indsats.

Ib Planch Larsen, tidl forstander for Holstebro Musikskole

Ib Planch Larsen

Willy, kulturminister Niels Mathiasen og borgmester Kai K. Nielsen, Holstebro

Stadskomponistens "værksted"

Gå aldrig på pension!

En klog mand sagde engang: ”Gå aldrig på pension. Det er det farligste man kan gøre” Han har muligvis ret, men livet er jo ret så farligt og ender altid galt. Så hvorfor ikke tage chancen og få det bedste ud af det. De fleste mennesker fortsætter i en rille, som var de lemminger, der blot ventede på kanten. Det kan man ikke beskyjde Willy for. Han er for mig manden, der har taget chancer og er sluppet godt fra det. Når han måske slap mindre godt fra det, har han altid omgående kunnet indse, at når det nu gik som det gik, var det sikkert det bedste af en hel anden grund. Det man kalder et positivt livssyn. Så når han nu tager dette uhyrlige skridt, som så mange har frarådet ham (måske af misundelse?), mon så ikke også han slipper godt fra det og måske gør det til noget af det største, han har foretaget sig. Jeg tror og håber det.

Initiativ er et slags nøgleord for Willy. Allerede i konservatorietiden syntes han, at der var for lidt aktivitet både blandt de studerende og blandt lærerne, hvorfor han organiserede en række offentlige koncerter som en klaverfestival. Ja han gik endog så langt i sin iver, at han som studerende fik lærerne tvangsindlagt til en årlig klaveraften. Selv fik jeg æren af at blive inviteret til at spille alle Ravels klaverværker i hans række af klaveraftener. Og det var ikke bare en almindelig elevsoiré, hvor man dasker hjem bagefter. Nej det var med blomster, vin og Nachspiel. Festligt skulle det være, og alle følte det.

Flid har været et andet nøgleord. Det var man klar over allerede, da han som elev konkurrerede med Hans Jørgen Jensen – vores store cello-guru i USA. Konkurrencen gik ud på at den, der ud på aftenen først måtte indstille øvningen p.gr.a. træthed, havde tabt. Hvad vinderpræmien var, melder historien intet om, men man kan jo gætte. Men denne flid har holdt sig til i dag og forklarer lidt af de utallige værker, koncerter, jobs, festivaler o.m.m., som har været i kølvandet af Willy.

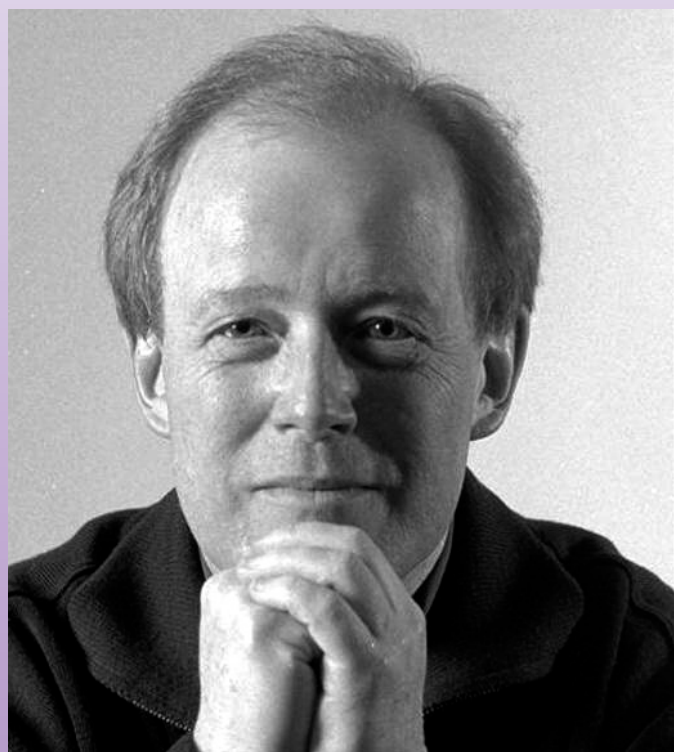
Stort skulle det være. Ja det kunne næsten ikke blive for stort. End ikke Bach har nogensinde i sit vildeste mareridt haft en ide om et værk for 96 flygler. For Willy var det ikke blot en sjov tanke. Nej, det skulle være virkelighed. Og blev det. Med denne holdning må man glæde og undre sig over, at Danmark fik lov at beholde Willy. USA stod næsten altid som rejsemål for mennesker med den holdning.

Fest har der altid været omkring Willy. Som det ægte renaissance-menneske Willy er, har den kulinariske side altid været af tilsvarende betydning – både den substantielle og mere flydende del. Mange gode tanker og ideer er opstået takket være Lises – og dermed Willys - madkunst. I det hele taget er jeg lidt usikker over for hvad Willy i det hele taget ville have været – var det ikke for Lise.

Men vigtigst af alt er den varme, der altid har strålet ud af Willy, uanset hvad han foretog sig. Man bliver glad, når man er sammen med ham. Og glæde er katalysatoren til alt godt, svært og stort.

Disse nævnte egenskaber forlader ikke en person, selv om han pensioneres, hvorfor jeg er helt fortrøstningsfuld for Vejle og omegns fremtid.

John Damgaard, koncertpianist og professor.

John Damgaard

Willy som den barokke humors mester

Vores venskab med Willy – og Lise – går tilbage til ”den grå oldtid”, nærmere betegnet dengang i 70-erne, da Willy og Ove fandt deres Lise og Bodil – og omvendt. Det var i Holstebro, hvor vi alle fire deltog i opbygningen af landets første MGK på Holstebro Musikskole.

At skrive om Willy i et festskrift falder os meget let eftersom samarbejdet og samværet med ham altid har været stærkt præget af fest og humor.

At hans humor som oftest tangerer det barokke er et næsten uudværligt krydderi på vores venskab. Et enkelt mindeværdigt eksempel på Willys fantasi udi det barokke skal her blot omtales: Ove havde i en lang periode lidt af en hudsygdom som gav en voldsom og konstant kløe. Ved en middag hos gode venner spurgte Willy med megen medfølelse hvordan det gik, og da han fik at vide at der ikke var sket nogen forbedring i tilstanden sagde han – ”det ikk’ fordi det kommer det ved, men kender du en bassanger der hedder Franz Crass”: Det siger sig selv at Ove i et latterudbrud for et øjeblik glemte alt om kløen, hvorefter Willy fortsatte med følgende bemærkning ”eller måske en opera som hedder Daphnis og Chloe”.

Men den egenskab vi beundrer mest hos Willy er hans jernvilje, når det gælder om at realisere sin enorme iverigdom. Hvad enten det drejer sig om opførelse af egne værker (tænk bare på de 96 flygler på Koldinghus), planlægning og gennemførelse af koncerter, ture til Rom og Wien, sammenkomster på Toftekæret m.m. er han ubønhørlig i sine krav til sig selv og sine omgivelser.

Som en væsentlig faktor i Willys arbejdsliv må det ikke glemmes, at han ved sin side har Lise. Så selv om dette er et festskrift til Willy, vil vi alligevel tillade os at sige:

Uden hende var det aldrig gået!

Vi ønsker jeg begge et fortsat rigt og muntert liv med musikken.

Bodil og Ove (Bodil Krogh er docent i hørelære ved Det Jyske Musikkonservatorium og tidligere lærer ved Holstebro Musikskole, og Ove Pedersen er tidligere organist ved Holstebro Sognekirke).

Willy akkompagnerer MGK-eleven Anne Egendal, der senere blev violinist i Det kgl. Kapel.

Bodil Krogh

Willy og Ove Pedersen

40 år med Willy

Mit første møde med Willy Stolarczyk fandt sted på det Jyske Musikkonservatorium 1970.

Som nyuddannet instrumentmager og klaverstemmer havde jeg til opgave at servicere flyglerne på Konservatoriet. Det foregik oftest om aftenen og derfor på samme tidspunkt, hvor de mest ihærdige studerende gjorde flittigt brug af flygellokalerne til at øve.

Jeg opdagede hurtigt, at mine evner til at forklare om behovet for, at flyglerne skulle stemmes, med den åbenbare konsekvens at øvningen måtte ophøre, blev sat på en alvorlig prøve overfor de unge vordende pianister.

Der var særligt én, der ikke lod sig hundse med. Han havde sine klare meninger om, hvorfor det var ham, der skulle være i lokalet og ikke mig. Det var åbenbart, at den kommende pianists vilje til at forsvare sine standpunkter på en begavet måde gjorde, at vi begge indså, at den eneste fremkommelige vej var at vise gensidig respekt for de opgaver, vi nu engang var blevet pålagt.

Det blev således årene i begyndelsen af 1970'erne med mine ugentlige træf med Willy, at kimen blev lagt til et mangeårigt samarbejde omkring instrumenter og musikalske projekter, et samarbejde der skulle vise sig at udvikle sig til et varmt venskab.

Disse første år tænker jeg på som perioden: "Willy før Lise." De største oplevelser i mit samarbejde med Willy har dog så afgjort fundet sted i perioden: "Willy med Lise". I denne periode udviklede han evnen til med en stærk vilje at implementere de ideer, han troede på, og gøre dem til kreative og rationelle projekter på trods af, at nogle af hans samtidige betragtede ideerne som gale og irrationelle.

I mit samarbejde med Willy var højdepunktet blandt en lang række af vellykkede projekter så afgjort projektet: Jord, Luft Ild & Vand i 1996. I forbindelse med en privat sammenkomst fabulerede Willy om et projekt, hvori der skulle indgå 96 flygler. Det kunne naturligvis ikke opfattes alvorligt, og jeg opfattede det da også som et muntert indslag i den altid festlige stemning, der herskede, når vi var sammen. Da jeg på den anden side vidste, at Willy sjældent udtalte sig om noget, han ikke havde gennemtænkt, ringede jeg for en god ordens skyld til Lise nogle få dage efter for lige at tjekke, at det projektet med 96 flygler have været en spøg. Jeg husker, at der blev en lang pause i samtalen, hvorefter hun med nogen spag stemmeføring sagde, at han mente det alvorligt.

Som vi alle ved blev projektet Jord, Luft, Ild & Vand realiseret på Koldinghus slotsruin 2. maj 1996.

Willy skrev partiturer til 96 stemmer, der fyldte gulvet i en idræts hal, og jeg skaffede 96 flygler, der lige for en god ordens skyld skulle sammenstemmes, og alt blev transporteret og stillet op på Koldinghus.

Hele processen blev en uforglemmelig oplevelse, med koncerten som højdepunkt, hvor professor Gyorgy Vasarhelyi, Willys og mange af de deltagende pianisters læremester fra det højeste punkt i det tre etagers høje "koncertrum", med et veltilfreds smil beundrende iagttog resultatet af Willys værk.

I de mere end 20 år firmaet Juhl-Sørensen har arrangeret Steinway Festival har Willy på enestående måde støttet og delagtiggjort sig i festivalen.

Willy har således komponeret klaverstykker til obligatorisk opførelse af ny musik, der var til stor glæde for deltagerne og til udfordring for deltagernes lærere. I forbindelse med Steinway Festivalens 20 års jubilæumskoncert, der blev afholdt i Tivolis koncertsal maj 2006, transskriberede Willy Lumbyes Champagne Galop til 12 klaverstemmer og dirigerede selv den festlige afslutning på koncerten.

Willys engagement og inspiration har gennem 40 år været uvurderlig for familien Juhl-Sørensen, og jeg er sikker på, at der også i fremtiden vil kunne tilføjes nye kapitler. Tak til Willy – og Lise

Christian Juhl-Sørensen, direktør for fa. Juhl-Sørensen.

Christian Juhl-Sørensen

En tak!

Visse ord bærer i sig særlige associationer. Således vil for mange af os ordet ”Willy” straks forbinde sig med ordet ”fest”. Ikke at det behøver at gå vildt til (det kan dog muligvis gøre det), fordi selve det at sidde sammen med ham (måske over et glas vand eller et eller andet) og diskutere, det er i sig selv en fest.

Musikken er vel den mest u håndgribelige blandt alle kunstarterne, og det kunne derfor synes, at man egentlig slet ikke kunne tale om den. Det er naturligvis helt forkert. Men i øvrigt spænder Willy’s interesser og indsigt jo overmåde vidt, så der har altid været og vil blive ved at være endeløst meget at filosofere over sammen med ham.

Det oplevede jeg første gang på Det Danske Akademi i Rom for mere end femogtyve år siden. Intet sted kan vinterblæsten synes mere isnende end i Rom – en illusion, naturligvis (der må jo være koldere på Sydpolen). Men den juleaften blev uforglemmelig – en sand fest, ikke mindst fordi jeg for første gang hørte Lise og Willy spille Schuberts dejlige variationer over hans mageløse ”Trockne Blumen”.

Intet sted kan sommervarmen være mere kvælende end i Rom, og det er ingen illusion. Det oplevede jeg sammen med Lise og Willy på den faldefærdige Pensione Brodzky, hvor Willy, med al sin karakteristiske flid og koncentrationsevne, sad i næsten ingenting (ikke engang ”hæftet op med Roser”) og komponerede i et primitivt badeværelse helt oppe under taget. Det blev jo en anden slags fest, men fest blev det. Om selve Willy’s virke i Vejle er jeg som udenbys naturligvis ikke den rette til at tale. I stedet vil jeg som et enkelt eksempel på hans fantasiudfoldelser nævne en begivenhed, der fandt sted i Koldinghus Slotsruin i 1996.

– Bach har skrevet en koncert for 3 klaverer. Også hvis den spilles på tre moderne, overtone-rige Steinway flygler høres den klart og tydeligt som frembragt af netop tre instrumenter. Men hvordan mon en koncert for seksoghalvfems store flygler ville klinge? Ja, det kan ingen forestille sig, hvis de ikke har hørt det – bortset fra Willy selvfølgelig, som må have vidst hvad han gjorde, da han skrev det stykke.

Jørgen Kalckar og Willy på Himmelbjerget, 2003

Alle etager på Koldinghus var fuldt besat med flygler og fremragende pianister fra hele landet. Dertil den særligt udvalgte over-dirigent José Ribera samt et passende antal hjælpe-dirigenter fordelt på de forskellige etager.

Publikum måtte lytte udenfor i regnen.

Og hvordan lød det så? Ja, i modsætning til tre flygler frembringer seksoghalvfems flygler på afstand, selv ved samtidige anslag, gennem interferens, en illusionær orkestral samklang af hidtil uhørt art, i dette ords alleregentligste betydning! Det må dybt beklages, at dette magiske toneværk af rent praktiske grunde næppe vil indgå i noget løbende repertoire.

Men det vil leve i erindringen blandt de heldige, der oplevede det, ligesom hos vidnerne til de mange andre af Willy’s fantasmagorier, ikke mindst i Vejle. Det vil blive stående som en særlig epoke. Tilhørere og tilskuere, der måske nu er unge, vil som ældgamle mimre til deres oldebørn om at ”det skete i Willy’s tid”. Det turde være overflødigt at tilføje, at til ”Willy’s tid” hører ”Lise’s tid” – den ene kan ikke tænkes uden den anden.

Imidlertid, dette er jo heldigvis ikke et mindeskrift, for Willy og Lise er da stadig i Vejle, og efter den ”gamle” tid kommer der nu en ny, som vi alle kan glæde os til og være spændte på.

Jørgen Kalckar, *Phantomfysisk Relativist*

Jørgen Kalckar er atomfysiker og har været tilknyttet Niels Bohr-instituttet som lektor.

Jørgen Kalckar i Mols Bjerge, 2003

Det er det ord der falder mig ind, når jeg tænker på, hvad det har betydet for mig at have Willy som lærer. Willy er ikke ”bare” en af de pianister, der har lært mig at spille klaver. Han landede som en kulturel marsmand i mit liv og ændrede mit perspektiv i forhold til både mig selv, kunsten og livet helt generelt.

Jeg var 14 år, da jeg begyndte på MGK i Holstebro. De første 2 år havde jeg Willy i kammermusik, og det sidste år var han også min klaverlærer. Da jeg efter hårdt arbejde var kommet ind på konservatoriet, blev jeg kort og kontant sparket ud af reden, med ord der lød i retning af: nu har jeg hjulpet dig med det du skulle lære, smut så videre med dig og vend ikke tilbage, nu er vi færdige med hinanden. Så drog jeg af sted. Jeg følte mig som en forpjusket fugleunge, for det var virkelig en tryk rede jeg kom fra, hvor Willy stopfodrede mig både musikalsk og mentalt. Ind imellem blev der endda også sørget for maven...

Hans blotte person var det første kulturchok:

Ikke nogen vestjysk beskedenhed (han var københavner! eller noget i den retning, er Lolland ikke en slags forstad?), ikke nogen pædagogisk indpakning af budskaberne (hvis man spillede dårligt fik man det at vide, og man fik besked på at tage sig sammen), han boede i en campingvogn (!!!), han var komponist (???) og så videre. Han lignede kort sagt ikke noget, jeg havde mødt før, i det temmelig homogene, normal-vestjyske miljø jeg kom fra.

Noget af det første jeg kan huske fra kammermusikundervisningen, er et forløb hvor vi spillede Debussys ”Petit Suite” for firhændigt klaver. Det gik ikke så godt, vores erfaringer i sammenspil var vist nærmest ikke-eksisterende. Men Willy blev ved, og stirrede gennemborende på os fra bordet i den modsatte ende af lokalet.

I én af timerne satte han en pose slik foran sig. Det var vores ”gulerod”, men pointen var, at han selv tog et stykke hver gang vi spillede en fejl... Jeg ville nok ikke gentage metoden med mine egne elever, men han indprentede os ganske effektivt at vi skulle gøre os umage, det var liv eller død – eller i hvert fald slik eller nul slik! Ingen kompromiser, ikke noget med ”næsten godt nok”.

Senere spillede vi Forårssonaten af Beethoven. Den var svær, og vi knoklede, men nu var det ikke nok at vi spillede fejlfrit. Det skulle lyde som Beethoven, og det betød VILDT. Hver eneste gang jeg har spillet hvad som helst af Beethoven siden da, har Willys ord lydt i mit hoved: Når I tror at I spiller vildt, er Beethoven for længst faldet i søvn! Altså: Vi skulle arbejde med vores udtryk, og han pressede os helt ud til kanten af, hvad vi formåede.

Endnu senere spillede jeg en langsom sats af Mozart. Det var meget svært for mig at få det til at bære, der var jo næsten ingen noder at gøre med. Det gik meget bedre med de hurtige satser. Den langsomme sats var dræbende kedsommelig, syntes jeg.

Tilfældigvis stod der nogle congas i undervisningslokalet, og mens jeg sad og spillede gumpetungt, havde Willy i al ubemærkethed sat sig hen til dem, og pludselig spillede jeg Mozart med congas-akkompagnement. Det er faktisk et af de magiske øjeblikke, hvor jeg har haft oplevelsen af at musikken spiller sig selv: Flow.

Willy sørgede for at vi jævnlige spillede koncerter. Det var ekstremt lærerigt hele tiden at skulle ud af øvelokalet, og blive sat i den eneste situation hvor man kan øve det, der er det allervigtigste for en musiker: evnen til at kommunikere med et publikum, at spille FOR mennesker så de LYTTTER. Men vi skulle også selv lære at lytte:

Det var obligatorisk at møde op til koncerter på musikskolen, og til det ret begrænsede antal klassiske koncerter i Holstebro i øvrigt. Willy fik arrangeret busrejse til Tivolis koncertsal, og selvfølgelig var vi også i Rom. Altid var der god tid og vilje til at snakke om musikken, og forventningen var, at vi ikke bare spillede på et instrument, men at vi uddannede os, satte os ind i musikhistorien og generelt udvidede vores horisont med hensyn til kunst og kultur. Det andet kulturchok var den intense fodring med musik m.m. som har skabt en vedvarende afhængighed.

Endelig det tredje kulturchok, som jeg heldigvis heller ikke er kommet mig over endnu: De tre år i Willys (og Lises!) rede har givet mig nogle helt andre standarder, end jeg ellers ville have haft, med hensyn til hvor højt der kan være til loftet, hvor meget man kan hvis man vil, hvor vigtigt det er at man bruger sine evner, hvor alvorligt man skal tage musikken (og livet), hvor sjovt man kan have det med musikken (og livet) og sidst, men ikke mindst: hvor meget man kan give andre mennesker ved at engagere sig fuldt, helt og kompromisløst.

Jeg tror ikke at alle 14-15-16-årige er så heldige, som jeg var: at møde et menneske som Willy, der i den grad med hele sin person stiller sig til rådighed og lærer fra sig. Ikke for at skabe stjerner i et talentshow, men ud fra en dybere forpligtelse overfor musikken og den tradition, man som musiker indgår i. Uden at overdrive kan jeg sige, at den korte, intense tid jeg havde Willy som lærer, har været fundamentet for mit videre liv som musiker og musikpædagog. Jeg håber, at jeg formår at bringe lidt af det videre!

Malene Thastum, pianist og lærer ved Sorø Musiske Skole.

Willy på dirigentpodiet.

Malene Thastum efter en koncert i Musikteatret

To Roma-digte

Kia Bach

Et digt til Willy.

Når Willy han drager til Roma,
så går vi alle i koma.
Han ruller sig ud
i det fineste skrud.
Han spiller klaver,
så vi vil ha' mer'.

Selv NATO-generalerne græder,
når Willy pedalerne træder.
Og når han kommer til jul
selv englensynger i skjul.
Hans mandelgaver, dem kan vi li',
de er det rene trylleri.
Men Willy er ikke Willy,
hvis Lise ikke er med.
På den måde skal det være,
det er noget, vi alle véd.
Rom er Willy og Willy er Rom
og gæt så hvorfra digtet kom!

DUO STOLARCZYK-BACH

Frem og tilbage, TIK og TAK
Hilsen fra duopartneren BACH

Willy og Erik Bach efter en koncert
(for bl.a. NATO-generaler) i Rom.

*Kia og Erik Bach, direktørpar på Det Danske Institut i Rom.
Erik Bach er tidl. rektor for Det Jyske Musikonservatorium.*

Willy i Rom.

En afgang, der kommer 14 år for sent!

Det er utrolig nemt at acceptere en mail, der anmoder en om at bidrage med et lille indlæg til et festskrift om Willy i forbindelse med hans "afgang" fra Vejle kommune. - En afgang, der i øvrigt kommer 14 år for sent!

Sværere bliver det, når man nærmer sig "dead-line" for afleveringen af indlægget.

For hvordan i alverden skal jeg med en afgrænsning på 1 A4 side fortælle bare et lille brudstykke af de mangfoldige oplevelser jeg og min familie har haft igennem næsten 20 år med Lise og hendes helt fantastiske mor samt Willy og hans prima børn. Og hvordan skal jeg - kort - fortælle om de mangfoldige oplevelser Willy (- og Lise) har formidlet eller selv leveret for den vejleensiske befolkning.

Willy Stolarczyk, Stadskomponisten fra Holstebro, der helt frivilligt søgte stillingen som Kulturchef i Vejle. Ansættelsesproceduren var væsentligt anderledes end det, jeg før - og bestemt også siden - har oplevet som medlem af den ansættende myndighed. Som noget helt naturligt var Lise med i alle ansættelsesrunder. Nej, - ikke i "ansættelseslokalet", men hun var med helt hen til døren. Der sagde hun pænt farvel og så gik hun ellers på shopping. Det var gode dage for handelslivet i byen.

Selvom vi som ansættelseskommune havde gjort os umage med stillingsopslaget, medbragte Willy ved det første møde et udførligt forslag/program på det han (- og Lise) agtede at tilføre Vejle, og han fik det forklaret i flere omgange på en så overbevisende måde, at ingen i ansættelsesudvalget var i tvivl om, at når vi ansatte Willy (der var ingen hviser) fik vores by den markante kulturpersonlighed, vi søgte! Jo, - der var da lige den lille bemærkning fra et enkelt medlem fra udvalget (navnet undlades): "Jamen, - er der ikke for meget sprællemænd i ham Stolarczyk"? Denne bemærkning blev affærdiget af byens socialudvalgsformand med følgende bemærkning: Jeg vil meget gerne ha' en sådan sprællemænd til byen, men i enhver sprællemænd er der nu en snor. Jeg tror nu ikke, at vi på noget tidspunkt fik en snor i Willy, - og tak for det.

Lise og Willy

96 flygler i en skrøbelig borgruin i Kolding! Dekorering af Olaf Haahrs olietank på Vejle havn! Kulturskib fra Endelave til Vejle med kunstværker produceret af vejlebørn - af vraggods fundet på stranden - under ledelse af Asger Buus. Jo, selvfølgelig var ungerne også med på hele sejlturen - de var jo hovedpersonerne. Levende julekalender, Rådhuskoncerter, Pinsekoncerter ved Tirsbæk. Musikfestivaler i forbindelse med store dirigenters fødsel, Scenekoncerter m/hjemmebag. - Og meget, meget mere.

Og så tilbage til indledningen:

Willy (- og Lise) blev ansat på en 5 års kontrakt - betal for en og få to, i øvrigt et godt salgsargument. For at alle de idéer, der kørte og stadig kører rund i hovedet på Willy ikke skulle få ham til at glemme afrejsedagen fra Vejle, fik han telefonselskabet til at udstyre familien med følgende telefonnummer: 75 72 19 97. På trods af dette glemte han dog at rejse, og det er jeg helt sikker på, at vi er mange vejleensere, der har været taknemmelige for.

Tak for den kommunale tid Willy, - og specielt tak for vores engang tætte samarbejde. Telefonnummeret syn's jeg du skal beholde, for der er ingen grund til at tænke i flytteplaner.

Der er jo mange gode kommunale arbejdstimer i din unge kone, og der vil mange år frem i tiden være rigtig meget du og Lise kan bidrage positivt med i en fortsat udvikling af Vejles kulturelle liv.

Margit og jeg ønsker dig/jer alt godt i fremtiden.

Kærlig hilsen

Peter

Peter Sikær Kristensen er tidligere formand for Vejle Kommunes Kulturudvalg.

Peter Sikær

Da Vejle blev en anden by

1991 er året, hvor Vejle kommune beslutter, at kultur skulle være andef og mere end VB.

Ejgil Jensen (Mr. VB.), leder af kulturforvaltningen går på pension, og for kulturudvalget er det vigtigt, at der tænkes nyt, også fordi Vejle kommune endelig har fået snøvlet sig sammen til at beslutte sig for at bygge et Musikteater. Her kommer nye rammer, som kommunen har en afgørende forpligtelse på at få fyldt ud, også selvom Musikteatret er en usædvanlig konstruktion med en kulturkøbmand i spidsen. Men stillingen som leder af kulturforvaltningen slås op med vægt på, at den person der skal stå i spidsen meget gerne må komme med bud på, hvordan en kulturprofil for kommunen kunne udvikles.

Det suverænt bedste bud herpå kom fra noget så sjældent som en stadskomponist i Holstebro. Det kan godt være der var medlemmer af kulturudvalget, der var ansættelsesudvalg, der tænkte, at noget så æterisk som en komponist da umuligt kunne stå i spidsen for kulturforvaltningen i Vejle.

Men da først Willy havde været til samtale og rullet alle sine visioner ud, var betænelighederne væk, også fordi han samtidig havde en administrativ baggrund, der indikerede, at han kunne holde styr på det lille kulturbudget. Så i efteråret 1991 bliver Willy Stolarczyk ansat som kulturchef.

Forventninger om noget helt nyt og anderledes blev ikke kun vakt i kulturudvalget, men også blandt de mange kulturelle græsrodder, der anede nye tider. – Og der kom nye tider! Eller som Poul Koch udtrykte det: Med Willy får I ikke kun en kulturpersonlighed – men to (Lise). Vejle havde fået en uhyre kompetent og iderig kulturpersonlighed med en utrættelig energi og med gode evner til at engagere mennesker på kryds og tværs, og oven i købet med evner til at tiltrække sponsorater, så økonomien kunne strækkes og en stor smuk blandet buket af arrangementer så dagens lys.

Vejle blev en anden by p.g.a. Willys utrættelige og dybt professionelle tiltag. Der var et væld af highlights, såsom:

- Arrangementet for 96 klaverer på Koldinghus i forbindelse med kulturby 96.
- En uforglemmelig nytårsaften der markerede et millenium
- Komponistjubilæer, store spektakulære arrangementer i byparken og meget mere.
- Til folkekære sommerkoncerter, scenekoncerter, kompositioner til åbning af dette og hint, cirkusforestillinger og mange arrangementer med sikker sans for det ægte folkelige.

Men ca. midtvejs i de 20 frugtbare og rige år i Vejle, stoppede Willy op: – det kommunale bureaukrati med indbyggede

kampe slugte for mange ressourcer, og så kreerede han en ny stilling til sig selv: Musikudvikler med tilknytning til musikskolen og med ansvar for at skrive til musikskolen og begivenheder i Vejle. Willy ville også gerne have mere tid til at komponere og spille koncerter. Og da Sommerkoncerterne var blevet umistelige for vejleenserne skulle Willy nok også fortsætte med at arrangere dem.

Og hvad gør man som borgmester med sådan et forslag: Man accepterer, når det nu ikke kan være anderledes, og venter så i øvrigt spændt på, hvad der kommer ud af det nye job, til en noget mere sparsom løn. Det kom der også meget mere ud af, men det ved andre bedre end jeg.

Willy har valgt, at nu er det tid at slippe arbejdsmarkedet med dets faste rutiner, og hellige sig det han bare har lyst til. Det bliver næppe heller kedeligt for Vejle. Men det ændrer ikke på, at det er mere end velfortjent – og Willy skal nok forstå at få et spændende seniorliv.

En stor og varm tak for de 20 år, der for alvor gjorde en forskel og ændrede kulturlivet i Vejle.

Og sidst men ikke mindst – også stor tak til jer begge for: Hjerterum og husrum – åbenhed og gavmildhed – ægte overskudsmennesker, man bliver rigere og klogere af at kende og ikke mindst glad for at kende og være sammen med.

Flemming Christensen, borgmester i Vejle Kommune 1993 – 2006, nuværende adm. direktør for epilepsihospitalet Filadelfia i Dianalund.

Flemming Christensen

Lise og Willy øver under interimistiske forhold i campingvognen.

Morgengale museums- og arkivfolk opfører ”Børnesymfonien”

I 1991 kom Willy Stolarczyk til Vejle som ny kulturchef. Willy var og er først og fremmest musiker, men har en stor og bred viden og kærlighed til næsten hele kulturområdet. Vi var mange, som hurtigt fandt ud af, at ansættelsen af Willy ville betyde, at kulturlivet i Vejle ville blive udsat for mange udfordringer og muligheder. Naturligt nok har Willys, og det er på sin plads her også at tage Lise med, virke med stort engagement i Vejle især markant løftet musiklivet til et helt andet niveau end før 1991.

Arkiv- og museumsområdet fik tilført nye toner ved de mange musikalske indslag i forbindelse med åbninger af udstillinger, jubilæer og koncerter på kunstmuseet. Vi blev nu ikke kun udsat for passiv nydelse af Willys musiktilbud. I foråret 1993 blev en række museums- og arkivansatte indrulleret som udøvende musikere i et musikprojekt, der skulle føre til opførelsen af Leopold Mozarts ”Børnesymfoni” ved åbningen af en udstilling af Richard Mortensens værker ”Partitur-billeder, opus 12.” 1978-79, som var blevet malet ud fra den inspiration, som Richard Mortensen havde fået ved at lytte til symfonien.

Ideen til projektet blev undfanget, da Nina Damsgaard havde foreslået Willy og Lise at spille symfonien i forbindelse med åbningen af Richard Mortensen-udstillingen. Her havde Willy sagt ok, men så skal I også spille! Snart gik meldingerne rundt på museer og arkiv, at der skulle bruges musikere, og manglende kunnen var ikke en gyldig grund til afbud!

Der blev hurtigt samlet et entusiastisk hold til opgaven. De rigtige instrumenter blev spillet af Willy Stolarczyk (dirigent og klaver), Em Hess og Lone Hvass (cello), Lise Stolarczyk og Anne Marie Storm (tværføjte). ”Børneinstrumenterne” blev spillet af Nina Damsgaard (vand-nattergalefløjte), Marianne Sørensen (tromme), Steen Hvass (plastiktrompet), Inga M. Mortensen, Poul Porskær Poulsen (kuk-kuk-fløjte) samt undertegnede, der fik lov til at traktere en triangel.

Det udvalgte orkesterensemble blev indkaldt til fællesmøde med dirigenten på kunstmuseet. Her blev kriterierne meddelt. I den kommende tid var medlemmerne forpligtede til at møde til øvelse i samspil hver mandag kl. 8 på kunstmuseet. Hver musiker fik udleveret noder til sit instrument og forpligtede sig til at øve flittigt mellem sammenspilmorgenerne.

Der blev gået til opgaven med stor entusiasme, og der blev slidt godt med noder og instrumenter mellem sammenkomsterne. Det var også nødvendigt især for udøverne med de ”vanskelige” børneinstrumenter.

Der blev gået godt og muntert til sammenspillet, orkestret mødtes til sammenspil før arbejdstidens begyndelse.

Morgensurheden forsvandt straks, og der udvistes stor overbærenhed med børne-instrumenternes hyppige fejl. Få dage før premieren ved åbningen af Richard Mortensen-udstillingen overværede journalist Kärri Simonsen fra Vejle Amts Folkeblad den sidste øvedag på kunstmuseet. To citater fra hendes beskrivelse af besøget kendetegner på glimrende vis forholdene. Først overskriften som blev ”Morgengale museumsfolk – Opfører Børnesymfonien på Vejle Kunstmuseum i morgen eftermiddag” og senere i teksten ”Af dirigentens tilfredse ansigtsudtryk fremgår, at resultatet er høreværdigt.”

Symfonien blev opført under hånd- og taktfast direktion – og kraftigt støttet af de to professionelle fløjtenister Anne Marie Storm og Lise Stolarczyk og det med så stort et held, at det ikke blev den sidste opførelse. Senere opførte ”De morgengale”, som en blandt orkestret foreslog som dets navn, Børnesymfonien i den store sal i det nyopførte musikteater og ved børneinstitutionen Troldebakkens forårsfest med dyrskue. Ved den lejlighed var orkestrets medlemmer iført dyre-kostumer til børnenes store begejstring.

Projektet blev på alle måder en stor succes, der viste nye sider af de ansatte på museerne og arkivet. Det viste også Willys evner for at skabe engagement og til få samarbejde mellem amatører og professionelle til at blomstre. Det er de evner og hans store faglige dybde og brede i musikken, som har givet mange oplevelser og resultater i Vejle, og som på afgørende vis forandrede i særdeleshed musiklivet i Vejle – Folk kom til at turde – og det flytter - tak for det Willy!

Asbjørn Hellum, rigsarkivar, tidl. leder af Vejle Stadsarkiv (1984 – 2009)

Asbjørn Hellum

Kære Willy (og Lise!)

Kært barn har mange navne og titler, f.eks. "Kulturelt fyrtårn", "Blæksprutte", "Polyhistor", "Wienerbasse", "Romkugle" og nu på det sidste det skrækkelige ord "Musiklivsudvikler". – Men du har jo altid formået at leve op til dem alle sammen. – Og mere til. Og mit ærinde – som sikkert også alle andres – er at sige TAK fordi Vorherre lod mig møde dig – og Lise. Ja fordi jeg kan ikke skrive Willy uden at tilføje Lise. For magen til symbiose skal man lede længe efter .

Du kom fra Holstebro, hvor min gamle nabo og ven Ib residerede – og jeg følte mig straks hjemme i dit (og Lises) selskab. Selvom I ikke spillede golf !

Jeg puslede dengang med at lave et golfmuseum, men manglede de fysiske rammer. Indtil du en dag (sådan nærmest lidt tilfældigt) foreslog Hotel Munkebjerg. "Et museum på et hotel!!" Vorherrebevares.- Du skabte kontakt til Munkebjergs ejer – og vupti – "Danmarks Golfmuseum" var en realitet.- Som lever i bedste velgående. Tak Willy.

Du hørte om en samling musikhistoriske værker, der lå hos en enke på Mallorca. Du foreslog at den kom til Vejle Musikskole – betalte porto og ja nu står samlingen til glæde for mange unge musikere. Enken havde også et fint cembalo. – "Det mangler vi i Vejle", sagde Willy, og snart kørte han selv til Tyskland for at fragte det til en "åbningskoncert" på Kunstmuseet.

Dine spektakulære arrangementer er talløse – Men mest elskede jeg jeres (dine og Lises) "Scene-koncerter" hvor musik og kaffe, vin og kager (og socialt samvær !) gik op i en "himmelsk mundfuld".

Og allermest de utrolige "nachspiel"s hjemme i Toftekæret, hvor dine skønne kommentarer og skarpe iagttagelser (over et godt glas vin) fløj gennem luften, mens vi "gassede" os med Lises dejlige buffet.

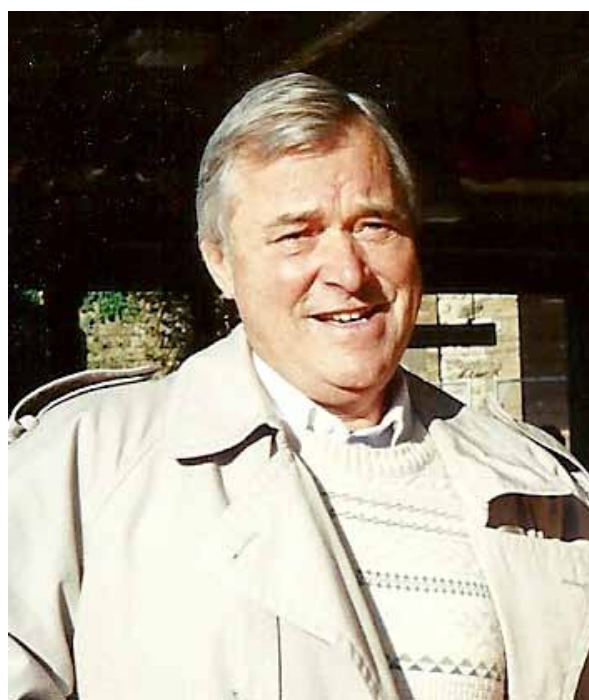
I de 20 år du (I) har været her i Vejle har folk fået andet at tale om end fodbold. Ikke mindst:

"Hvad mon Willy nu finder på? –" Vi venter spændt.

Kærlig hilsen

Erik

Erik Halling er fhv. praktiserende læge.

Erik Halling

Kulturekvilibristen

Jeg er glad for at få lov til at skrive et lille festskrift for Willy fordi han har om nogen, været en kulturudvikler og formidler i Vejles kulturliv gennem de sidste 20 år.

Willy – kulturekvilibristen – som kan balancere mellem musikkens overtoner og de politiske undertoner – i sandhed en bedrift, som er kommet Vejles kulturliv til gode med utallige kulturarrangementer i Vejle og omegn. Willy har sat sig sin egen dagsorden men altid i tæt dialog med kulturvækstlaget, hvad enten det nu var debatter om de kulturpolitiske værdier, eller det var de mere spændende events og koncerter i det klassiske musikmiljø.

Stadskomponisten – Kulturchefen – Musikudvikleren – Komponisten – Livsnyderen har været en god ven for Musikteatret, igennem de 14 år, hvor jeg var direktør i teatret.

Siden han den 21. juni 1992 komponerede et hyldestværk til teatrets rejsegilde, har han sat sit store præg i Musikteatret med utallige initiativer og forslag til kultur- og koncertarrangementer. Sammen med Lise har de været en vigtig inspirationskilde for teatret og undertegnede inden for den klassiske musik.

Willys symfoni i 1996 for 96 flygler og klaverer ”jord, luft, ild og vand”, som blev opført i Koldinghus, symboliserer jo ganske godt Willys 20 år i Vejles kulturliv.

I astrologien er de 4 elementer beskrevet således:

Jord er at reagere stille og rolig og være vedholdende. Luft er hurtig og livlig og intellektualiserer følelser og forventninger. Ild er spontan og impulsiv med levende fantasi og helhjertet energi. Vand har en stærk betoning og sensitivitet.

Willy er alle de 4 elementer og det er netop disse kvaliteter, der har gjort ham til den kreative person som mange har nydt godt af i de mange år.

Jeg overrakte selv ”dejeprisen” til Willy & Lise i 2003 (hvorfor er den egentlig nedlagt?) for de mange flotte klassiske kulturarrangementer, som de havde præsenteret gennem de sidste 10 år.

Willy (og Lise) har altid bakket op omkring Musikteatret og undertegnede gennem mine 14 år, og selv da orkanen stod højest, og de politiske smede sleb deres knive, var der fuld opbakning og støtte. Det var jo ganske forfærdelig at miste ”sit barn” som man havde så mange visioner med og vi kæmpede jo alle for, at Vejle skulle have den nye ”rulletrappeeffekt” og komme på det kulturelle danmarkskort, så det ikke kun var rulletrappen på Munkebjerg, bøgen og bolden, som Vejle var kendt for.

Willy har gjort det inden for den klassiske musik på fornemste vis, og såvel politikere, beslutningstagere som det klassiske publikum bør hejse flaget for denne klassiske superstar i Vejle kommune.

Willy Willy nur du allein – sollst stehts die Stadt meiner Träume sein

Peter Sindberg – direktør – PhEntertainment.dk, tidl. direktør for Vejle Musikteater.

Peter Sindberg

Vejle valgte Willy

Vejle valgte Willy
Vidste vejlenserne virkelig hvad der ventede:

Viva
Vågenætter ved villatelte
Venus
Virkeliggørelse af vidtløftige visioner
Velklingende virtuosser var vist verdensrekord

Visse vejlensere vænnede sig til Willy
Vice verca

Willys viv:
Vidunderlig værtinde ved veldækkede voksduge
Vi voldgæster villaen ved vådområdet

Willy og viv valfarter til Vatikanstaten via Wien
Venner venter hvor som helst

Hvad nu Willy
Vi venter

Kærlig hilsen Poul Porskær Poulsen og Anne Marie Storm

*Anne Marie Storm er fløjtenist og fhv. leder af AOFs musikskole i Vejle.
Poul Porskær Poulsen er historiker og arkivar på Vejle Stadsarkiv.*

Skål til fotografen. Lise og Willy på besøg hos
Anne Marie og Poul.

Willy ved én af sine mange "opfindelser" i Vejle: Pinsekonzerten ved Tirsbæk Strand, 1995.

Kulturel partisan, kompetent kollega, musikalsk fundamentalist og ven

I Vejles temmelig søvnige kulturliv anno 1991, var jeg blevet konstitueret som musikskoleleder. Samtidig var Poul Koch begyndt at bygge på sit Musikteater, og TorveHallerne var også under hastig opførelse. Mens jeg altså havde mit at se til, kulminerede disse kulturelle signaler med, at Vejle Kommune i oktober måned præsenterede sin nye kulturchef: Pianisten, stadskomponisten, dirigenten og den kulturelle entreprenør Willy Stolarczyk importeret fra Jyllands kulturby par excellence: Holstebro!

Kulturel partisan

Willy kom jo ikke til Vejle for at stikke fingre i jorden. Han formelig fejede ind over byens kulturliv – nærmest på samme måde som regnen i Debussys ”Jardins sous la pluie” med 6 gennem-orkestrerede satser til en kultursymfoni, parate til at blive opført – eller snarere performet – med to om året fra 1992-95, som optakt til, at Vejle sammen med de 4 købstæder i Vejle Amt koblede sig på København som EU’s kulturhovedstad i fire forårsmåneder i 1996. Willy gik både ad kommunens kommandoveje og ad sine egne veje. På den måde skulle Willy hastigt vise sig på én gang at blive både chef og en slags partisan i kulturlivet. Mens Willy således iført barokklædning drev ned ad Vejle Å, dirigerende et orkester, der naturligvis spillede Händels ”Water Music” og senere iværksatte et strøgmaleri hele vejen ned ad Vejles strøg (som han med sin egen karakteristiske humor omdøbte til ”penselstrøget”!) og forsøgte i et telt i oktoberregn og storm med en fax som hjælpemiddel at lave simultankunst med kunstnere i Portugal, forsøgte jeg dels at få overblik over min musikskole, samtidig med, at jeg havde en klar fornemmelse af, at vi måtte være med i den dynamo, som Willy var ved at bygge op.

Når man på den måde laver en frontalmanøvre på den stille provinsbys stille kulturliv, kan det både ses og høres. De fleste syntes, at det nærmest var berusende med Musikteater, scenerne i TorveHallerne og det boost, som Willy gav kulturen. Nogle frygtede en tid for deres egne bastioner, og enkelte forsøgte på et værtshus at lave en borgerliste for at stoppe ham. Det sidste druknede nærmest i skæg, blå briller og øl, og de frygtsomme blev for størstedelen elementer i kommende kultursymfonier.

Willy arrangerer julesange i kommunens administrationsbygning, december 1993.

Kompetent kollega

Udover finurlige påfund, virkelyst og en robusthed som en pansret mandskabsvogn, er Willy jo også en særdeles kompetent medspiller på musikkens område, hvilket han især blev, da han i 1998 fik mulighed for at flytte over i musikskolen i den stilling som musiklivsudvikler, som han selv havde designet. Han er en meget dygtig dirigent, en af landets bedste pianister og en i særklasse kreativ komponist. Jeg – og musikskolen – har haft lejlighed til at samarbejde med ham i alle funktionerne. For mig personligt har Willy konstant været en inspirator, når han gang på gang har lokket, presset og provokeret mig til at opretholde min lille men stædige karriere som barytonsanger. Det har ikke altid passet lige godt i mine tidsplaner på en stor og travl musikskole, men Willy er så spændende en akkompagnatør og med ham ved flyglet føler jeg mig så tryk, at jeg altid har sagt ja til sidst. I den foromtalte lille barytonkarriere, har vores fælles opførelse af Schuberts ”Die Schöne Müllerin” – på dansk med tekst af Konrad Jahn, min inspirerende gymnasie Musiklærer Gustav Jahns far -, en hel sangaften, hvor Willy virkelig kastede mig ud på det dybe vand i november 2002, og musikskolens tur til Wien i oktober 2003, som i høj grad var Willys – og Lises – værk haft en hel uvurderlig betydning for mig. Og Lises og Willys rødder i Wien, musikkens hovedstad, gør at den by og den tur står som én af erindringerne solskinspletter.

Julehygge i familiens skød i Lises og Willys rullende – og i nogle år eneste – hjem, campingvognen.

Musikalsk fundamentalist

Nu skal man ikke tro, at Willy er nogen let samarbejdspartner. Han har selv i en mailveksling med mig engang udnævnt sig til musikalsk fundamentalist. Så inspirerende jeg end har oplevet mit samarbejde med Willy, har der også været stunder, hvor vi virkelig har været oppe og markere, talt med større decibel end normalt og måske også lukket én og anden dør ekstra hårdt. Selv om vi måske ikke har forladt vore positioner, er stemmestyrkerne alligevel hurtigt blevet diminuendo og dørene er blevet åbnet igen. Nogle gange har Lise spillet en rolle åbenlyst – men jeg tror også i det skjulte. Lises og Willys parløb er eminent. Sagen er jo, at Willy nok på visse områder har meget markante holdninger, som han fremfører helt uden omsvøb, samtidig er han også i ordets bedste forstand et meget stort menneske og en meget oprigtig og aldrig svigtende ven. Det gælder i forhold til min hustru Maria og mig, som det gælder i forhold til mange af de folk, der kommer i hjemmet på Toftekæret – og tidligere i Vedelsgade – eller i campingvognen, som i sin tid i flere perioder også har udgjort deres hjem, hvor de levede ganske normalt, hvilket vil sige, at de ofte også dér husede større gæstebud.

Willy sammen med Nanna, det første barnebarn.

– og ven

Jeg har lært rigtig meget af Willy og det er et stort privilegium at kende ham og få lov til at arbejde sammen med ham. Den kulturelle partisan, der har sine profilerede meninger er én side, men den nære, støttende og lyttende ven er en anden. Da min kone, vores datter og jeg i 2008 konverterede til den katolske kirke, som også er Willys kirke, havde jeg faktisk udset mig ham som min fadder ved den firmelse, der går forud for selve optagelsen i Kirkens fulde fællesskab. Da datoen omsider kunne fastlægges, viste det sig, at Lise og Willy ville befinde sig i Rom – eller var det Wien? I hvert fald i én af deres andre ”hjembyer” i Europa på dagen, så jeg måtte finde en anden og også udmærket løsning. Men det ville have passet mig fint, at have haft Willy som fadder. Nu har det i stedet ført til, at Willy aldrig besøger Rom, uden at have én eller anden katolsk gimmick med hjem til mig. Og det er på sin vis også et meget fint billede på venskabet mellem Willy og mig.

*Flemming Meng Sørensen
musikskolehcef, Vejle*

Willy og jeg flytter musiklivsudvikleren ind på musikskolen, januar 1999.

Ein Herr mit einer bemerkenswerter Pilzkopffrisur

Mitte oder Ende der 90er Jahre – das genaue Jahr weiß ich nicht mehr – besuchte mich eines Tages ein korpulenter Herr mit einer bemerkenswerten Pilzkopffrisur in meinem Büro in der Kulturabteilung der Stadt Wien. Er sei der Verantwortliche für Kulturentwicklung in einer dänischen Stadt namens Vejle. Als interessierter Fußballfan erinnerte ich mich dunkel, dass eine dänische Mannschaft dieses Namens vor Jahren einmal gegen eine österreichische Mannschaft in einem internationalen UEFA-Bewerb gespielt hatte. Mehr wusste ich nicht von Vejle.

Wir sprachen über alles Mögliche, ganz besonders intensiv interessierte sich Willy Stolarczyk für Kunst und Kultur im öffentlichen Raum, für Großveranstaltungen und Events und für Kultur als Marketinginstrument in Städten. Ich versuchte alle Fragen von Willy zu beantworten und gab ihm einen Überblick über die Situation in Wien. Ich erinnere mich noch, dass er sehr neugierig war und immer wieder im Detail nachfragte, speziell über den Wiener Silvesterpfad. Das Gespräch verlief in einer sehr angenehmen und entspannten Atmosphäre und obwohl ich ihn zum ersten Mal getroffen hatte, spürte ich sofort, dass wir eine gute Gesprächsebene hatten und die Chemie zwischen uns stimmt.

Nach diesem Gespräch fragte mich Willy, ob ich mir vorstellen könnte, über diese Themen ein Referat vor Kommunalpolitikern in Vejle zu halten. Ich stimmte dem gerne zu und bereits einige Monate später wurde ich mit zwei Kollegen aus dem Magistrat der Stadt Wien, nämlich mit Michael Draxler und Wolfgang Gerlich, eingeladen, nach Vejle zu kommen, um bei einem von Willy organisierten Symposium über diese Themen zu referieren und mit den zuständigen Politikern und Kulturverantwortlichen der Stadt Vejle zu diskutieren. Die Veranstaltung war von Willy perfekt organisiert und vorbereitet worden.

Darüber hinaus wurden wir aber von Willy und seiner Frau Lise überaus herzlich und rund um die Uhr betreut und umsorgt. Unvergesslich ist mir die Fahrt vom Flughafen Kopenhagen nach Vejle: Während Willy bei Regen und starkem Wind versuchte, die defekten Scheibenwischer des Busses zu reparieren, wurden wir von Lise im Bus mit Kaffee, Brötchen und Kuchen verwöhnt. In bester Erinnerung wird mir auch immer die Einladung in Willy's Haus bleiben, wo es als Abschluss des Symposiums bei einem von Lise

hervorragend zubereiteten Abendessen und erlesenen Weinen und Spirituosen ein gemütliches Zusammensein mit den Vertretern der Stadt Vejle gab.

Seither ist der Kontakt zwischen der Kulturabteilung der Stadt Wien und Willy Stolarczyk nicht mehr abgerissen, sondern ganz im Gegenteil intensiviert worden.

Auf Willy's Initiative fand eine große Anzahl von Austauschprojekten mit Wien statt, u.a. der Besuch einer Delegation von Kommunalpolitikern aus Vejle, der Besuch der Musikschule Vejle, mehrere hervorragende Konzerte von Willy und Lise in Wien und vieles mehr.

Durch seine zahlreichen Besuche ist Willy mittlerweile zu einem großen Wien-Experten und Wien-Liebhaber geworden. Er hat als Hommage an Wien nicht nur ein hervorragendes Stück komponiert, sondern er hat sogar seinen 60. Geburtstag mit Verwandten und dänischen und österreichischen Freunden in Wien gefeiert.

Mich persönlich verbindet mit Willy nicht nur unsere Arbeit im Kulturbereich, sondern auch unsere gemeinsame Liebe zur Musik und zur Ess- und Trink-Kultur. Willy ist mittlerweile ein ausgewiesener Kenner der österreichischen Küche und ein anerkannter Experte für österreichische Weißweine mit Spezialgebiet Rieslinge und Veltliner.

Da jetzt Willy in Pension gehen wird, danke ich ihm für die langjährige Zusammenarbeit. Für die Zukunft wünsche ich ihm vor allem Gesundheit und ich bin sicher, dass er noch viele Einfälle und Ideen für neue Kompositionen und ungewöhnliche Projekte haben wird.

Was als Bekanntschaft mit Willy und Lise bei meinem Aufenthalt in Vejle begann, ist mittlerweile zu einer sehr herzlichen, engen und persönlichen Freundschaft zwischen uns geworden. Dafür ist es Zeit, zu danken und ich wünsche mir noch viele Begegnungen mit Willy und Lise.

Wien, im Juni 2011

Franz Schuller, arrangementschefi Wienskulturförvaltning.

Franz Schuller

Willy har fundet en underfundig varevogn et sted i Østrig.

En herre med en bemærkelsesværdig pagehårsfrisur

I midten – eller slutningen – af halvfemserne, jeg husker ikke længere præcist hvilket år, fik jeg en dag besøg af en korpulent herre med en bemærkelsesværdig pagehårsfrisur på mit kontor i Wiens kulturforvaltning. Han skulle vise sig at være kulturlivsudvikler i en dansk by ved navn Vejle. Nu er jeg en dedikeret fodboldfan og huskede derfor svagt, at et dansk hold med dette navn en gang havde spillet mod et østrigsk hold i en international UEFA-turnering. Men mere vidste jeg så heller ikke om Vejle.

Vi fik talt om alt muligt, og især interesserede Willy Stolarczyk sig for kunst og kultur i det offentlige rum, for stort anlagte arrangementer og events og for kultur som marketingsredskab for byer. Jeg forsøgte på bedste vis at besvare alle Willys spørgsmål og gav ham et overblik over situationen i Wien. Jeg husker stadig især hans nysgerrighed omkring Wiens fejring af nytåret, som han stillede ganske detaljerede spørgsmål om.

Samtalen forløb i en behagelig og afslappet atmosfære, og selv om det var mit første møde med ham, følte jeg straks en gensidig forståelse og kemi mellem os. Efter samtalen spurgte Willy, om jeg kunne tænke mig at holde et oplæg for politikere i Vejle om dette emne. Det sagde jeg ja til, og blot et par måneder senere modtog jeg sammen med to kolleger fra Wiens kulturforvaltning, nemlig Michael Draxler og Wolfgang Gerlich, en indbydelse til at komme til Vejle for at holde et oplæg for politikere og kulturansvarlige ved et symposium, som Willy havde arrangeret.

Arrangementet var perfekt forberedt og organiseret fra Willys side. Og dertil kom Willys og fru Lises hjertevarme omsorg og opvartning døgnet rundt under opholdet. Jeg glemmer aldrig turen fra Kastrup Lufthavn til Vejle: Mens Willy i heftig regn og blæst konstant forsøgte at reparere mini-bussens defekte vinduesviskere blev vi forvænt af Lise, der serverede kaffe, brød og kager. Klart i min erindring står også til alle tider indbydelsen til at besøge Willy og Lise privat ved afslutningen af arrangementet. Lise havde tilberedt en uforlignelig middag med tilhørende vine og spirituosa i rammerne af et festligt lag bestående af kulturpersonligheder fra byen. Siden da har der bestået ubrydelige bånd mellem Wiens kulturforvaltning og Willy Stolarczyk. Ja de er endda blevet forstærket over årene. På Willys initiativ fandt der efterfølgende forskellige udvekslinger sted mellem Wien og Vejle.

Besøg af kommunalpolitikere og Musikskolen i Wien, adskillige fremragende koncerter med Lise og Willy i byen og meget mere.

I løbet af sine talrige besøg i Wien er Willy blevet til en stor Wien-ekspert og Wien-entusiast. Ikke bare har han komponeret et fremragende stykke musik til Wiens ære, han

fejrede også sin 60-års dag i Wien i selskab med sin familie og danske og østrigske venner.

Personligt er jeg ikke kun forbundet med Willy gennem vort fælles arbejde med kulturen, men også gennem vor fælles kærlighed til musik, mad og vin. Willy kender efterhånden også det østrigske køkken i detaljer og er blevet en anerkendt ekspert, når det drejer sig om østrigske hvidvine – specielt riesling og veltliner.

Da Willy nu har besluttet sig for at gå på pension, takker jeg ham for vort langvarige samarbejde. Jeg ønsker ham først og fremmest et godt helbred i vished om, at han stadig vil få nye ideer og indfald til nye kompositioner og usædvanlige projekter.

Hvad der begyndte som et bekendtskab med Willy og Lise ved mit første ophold i Vejle, har siden udviklet sig til et hjerteligt og tæt venskab mellem os. Derfor er dette også tiden, hvor jeg dels vil sige tak, men også ønske mig mange flere møder med Willy og Lise i fremtiden.

Wien i juni 2011

Franz Schuller

Oversat af Flemming Meng Sørensen

Willy har fået lov til at indtage talerstolen på Wiens rådhus under Musikskolens besøg i oktober 2003.

Franz Schuller, Marianne Aguilar, leder af DanAustria og byrådsmedlem (SPÖ) Marianne Klicka under Musikskolens besøg i Wien, oktober 2003.

- dänisches kulturforum -

Dansk kulturforum i Wien, Kulturforum DanAustria, har ved adskillige lejligheder nydt godt af at samarbejde med Willy omkring mange forskelligartede projekter. Han vil forhåbentlig vedblive med at være Kulturforum DanAustria en uvurderlig samarbejdspartner, en værdifuld inspirationskilde og en god ven.

At arbejde sammen med Willy er som at komme i kontakt med en tornado, man bliver fejet op, bliver grebet og kan slet ikke lade være med at lade sig rive med af hans entusiasme og store engagement. Hvad enten det drejer sig om en koncert, en musikskolerejse, en koncertturne, en kommunal studierejse eller et privatbesøg med medfølgende kulinariske udskejelser - begejstringen og livsglæden smitter. Jeg har ved flere lejligheder kunne observere, hvordan hans kompetente formidling af musik og hans lune humor, har forført et selv modstræbende, konservativt publikum.

Willys kærlighed til Wien og wienermusikken, har bidraget til at gøre begge kendt i trekantsområdet. Wien er gået ham i blodet, og det er vi mange, der er glade for. Willy har mange venner i Wien og har ved hjælp af sine pædagogiske og diplomatiske egenskaber kunne trænge igennem det ellers ikke så let gennemtrængelige kommunale bureaukrati i Wien.

Og Willy har endnu et meget stort aktiv, nemlig hans kone Lise, som foruden også at være en meget dygtig musiker og pædagog, har et meget stort hjerterum og et uvurderligt menneskekendskab. Hun er i alle sammenhæng en meget vigtig halvdel af duoen Stolarczyk.

Marianne Aguilar beværter Musikskolen med Chili con carne i DanAustrias lokaler efter koncert i Prälatensaal i Wiens centrum, oktober 2003.

Selv om Willy nu, til manges store fortrydelse, forlader posten som musiklivsudvikler i Vejle Kommune, tror jeg ikke et øjeblik, at han derfor sætter sig i sin lænestol med en god bog, han har garanteret mange planer for fremtiden. Vi på Kulturforum DanAustria, nærer store håb om, at der i disse planer står skrevet et stort WIEN på kalenderen. Champagnen er lagt på køl!

Marianne Aguilar, leder af Verein Kulturforum DanAustria, Wien.

Lise, Willy og Marianne Aguilar.

VÆRKFORTEGNELSE

for komponisten Willy Stolarczyk, juni 2011

Opustal

1	4 sange for 2-, 3- og 4-st. børnekor (1977/78)	26	"Forfængelighedens ansigter" for Her-ningensemblet 1986	47	"Dansepræludium" for tværfl., orgel og triangel (1989)
2	"Hvad rager foråret mig" ?for stort bl. børnekor og ork. (78)	27	Sonate for solofløjte (Tilegnet Lise) 1986 (CD-indsp.)	48	"Alla bella, alla bella, ciao, ciao" lille stk. for 4-hdg. klv. 1989
3	"Krigens trompet" for børnekor og orkester (1979)	28	"Duo Concertante Special" for tværfløjte og violin (apr. 1987)	49	Slettet af censuren ("Min yndlings flæskegalop")
4	Børnevariationer."Se min kjole" for 6 instrumenter (1980)	29	"Til skovs mon gå" for stort bl. højskole-ork. og kor (1987)	50	"Stamattina" for 3 sangerinder og kammerensemble (1990)
5	"Røverens Juleaften" for blandet børnekor og symf. ork. (79)	30	"Verner mus og hans venner" Eventyr-blæserkvintet m/ slg. (87)	51	Fantasi for solofl. - op. 51,1 samme fantasi for fl. og 3 congas (1990)
6	"Concertino" for tværfl. og symf. ork. (Lise & Randers symf. ork.) 1980	31	"Miniatures avec flageolettes" for tv.fl. & klv. (okt. 1987)	52	"Puste & knipse" Lille dobbeltduo for 2 fl. og 2 guitarer (1990)
7	"Musik for messing", + kl., fl., klaver og slagtøj. Tekster: Per Højholt (1980)	32	"Barbaresco" for 5 pauker, tamtam og flygel (okt. 1987)	53	"Festival Miusik" for kammerensemble og præp. damecykel
8	"Ornitologisk recitativ og toccata", for tv.fl. og præp. Klaver (1980) (CD)	33	"Ang. Roser og himle II" for symfoniork. Ålborg Symf.ork/DRTV87	54	"Vandkunst" for kammerensemble og springvand (okt. 1990)
9	"Koncert for børn og orkester" (børnesymf.ork. og klaver) 1981	34	"Marche Militaire – singulière" for en klv. spillende trompetist.(1988)	54A	"Programmusik" Jingle til programmet "Marginalen i P1 (1990)
10	"Museumsvarianter" 1981 rev. 2007 se opus 98, som nu erstatter opus 10	35	"Lykken er som en lille fugl" for gymnasiekor og ensemble. (88)	55	"I børnenes have" Musikteater for legetøj og kammerensemble
11	"Salme 15 – variationer" for, tv.fl., g-fl. vio., orgel og rec. (1981)	36	"Amadé" for picc.fl/tv.fl, g-fl., klv. og 4 slg.sp. (5 Mozartportrætter-88)	56	"Prolog" Lille suite i 4 satser for 2 fløjter, klv. og slg og tekster
12	"ABC – præludium" f. trompet og guitar (aug. 1981)	37	Findes (endnu) ikke (planlagt stk. for basun og orgel "Musik til vor frue")	57	"Krist stod op af døde" for bl. kor, ork., soloviolin og orgel. 1991
13	"La Donna Ostinata" for 12 instrumentalister (1982)	38	"14 duetter og 1 trio" (blæsere, strygere og klv.) 1988	58	"Mosa – ik' " talestrøm for 4 børnegrupper. Tekst: Willy Stolarczyk (1991)
14	"Fernis Atlantis" Musikteater for 2 skuesp. og kammerens. (82)	39	"China House" en 6 retters kinesisk menu for soloklaver (1988)	59	"Prim – Prima – Primavera" for kor og kammerensemble (marts 1991)
15	"Van Carmen Cita I" f. Trompet, marimba, cello og klaver (1983)	39 A	"China House" udvidet med en fl.st. 1993 - CD-indsp.)	59A	"Sur – sur – surprise" for trompet og klaver (marts 1991)
16	"Overture Concertante" for 4 solister & symfoniorkester 1983	40	"Isblomster" for klaver (findes også under navnet "Mozartecke") 1989	60	"Den lille havfrue" suite for tværfl. og klv. 1991 (CD)
17	"Den fortryllende mølle" Musikeventyr f. stort bl.kor/ork -1984	41	"Rejsebilleder" Suite for symfoniorkester (jan. 1989)	61	"Breve fra atlantis" for recitator og kammerensemble (1991)
18	"Ang. Roser & Himle I" for vio, 2 fl., klv. 1983/rev.1985	42	"Alle mine kilder" præludium for orgel. (1989)	62	"Entrata di festa" Overture for symf. ork. (Ålborg symf.ork)
19	"Den syngende frø" for 10-stemmigt bl. kor (1984)	43	"Fingerpolka" for 4-hdg. klv/2 klv – 1989 (bånd)	63	"Ridder Børsting" Ballade for et børnekor på 1500 (FUK) og kammerensemble med lysregulering – 1991.
20	"Den syngende frø" Kvartet(for 2 vio., piccofl./tv.fl., & g-fl., klv. & slg.) '84	44	"Ulven" Musikalsk eventyr for kor, orkester og trio. 1989	64	"Musikdeater" Musikteater og kammerensemble. 21. juni 1992
21	"Tingeling & Ko" for 13 musikanter (medl. af Århus Symf.ork.) - 1984	45	"Metalsvinet" koncert for klaver og symf. ork. m/scenografi(89)	65	"The Steinway" 4 klaverstykker, 1992, rev. 2001
22	"La Suavitè du Printemps" for stort orgel (JS Bach 300 år) –1985	45A	"Svinesonatine" for soloklaver (temaer fra op. 45) 1990 (CD)	66	"Da klinger i muld" for kammerensemble, lurgruppe og rec. 93
23	Findes ikke (Planlagt værk for vio og ork. - udgået)	46	"Kaos Tempel Musik" Elektronisk musik og præindsp. klv. 1989	67	"Advent" for solofløjte 1994 (rev. og udvidet med en kadence i 2001)
24	"Van Carmen Cita II" 4 klaverstk. (Skrevet i Rom dec. 85) CD-indsp.	46A	"3 nocturner" for klaver ("Henriette", "Bodil" og "Malene") 90	67A	"Nu stråler solen" for solofløjte. Skrevet til indvielsen (i TV) af Knud Niensens altertavle i Vindelev Kirke. Maj 1996
25	"Concerto Azzurro" for kammerensemble, 2 pianister mv (1985)	46 B	Der findes også en 4. nocturne "Efterår" (1995),		

- 68 "Fanfare" for 12 messingblæsere og slagtøj (april 1996)
- 69 "Nedtælling" for tårnurn (på bånd) og slagtøj (april 1996)
- 70 "Jord – Luft – Ild – Vand" Symfoni for 96 flygler, klaverer og 4 slg.spillere 1995/96 (Uropf. 2.5.96 på Koldinghus (direkte i TV)
- Dir. Jose Ribera. (Opus 68, 69 og 70 er samme projekt) (CD-indsp.)
- 71 "Harpunens spids" for tværføjte og klaver. (CD-indsp.)
- 72 "Alle tiders Dronning" for børnekor på 1200 personer og kammerensemble og kirkeklokkespil. Tekst: Willy Stolarczyk 1997
- 73 "Café Central" Suite i 5 satser for soloklaver. 1997 CD-indsp.
- 74 "Søen med de tre blomster" 4 klaverstykker, 1999 (CD)
- 75 "Profeti" for stort bl. kor, solister og symf. ork. & skuesp.
Tekst & musik: Willy Stolarczyk 1999
- 76 "Stjerneklange" klaverkoncert nr. 2 for soloklaver, kor og stort musikskoleorkester. Tekst & musik: WS-. Solist Teddy Teirup. (2000) (CD-indsp.) Komponist & projekt modtog Unibanks talentpris på 50.000 kr.
- 77 "Tournée" for solofløjte (2000) Hommage à JS Bach
- 78 "Ti 'vol I – I lov' it" for fl., vio., kl. i Bb, klv., slg. (2001) (CD)
- 79 "La Scala" for solofløjte, børnefløjteork., elklaver(slg) og nattergalefløjter 2001.
- 80 "La Ronde des Vents" Scene for tenor, bas og klaver. Vejles byjubilæum 2002. Tekst & musik: Willy Stolarczyk
- 81 a "Musik til en bro" – Bue over rislende vand - for kammerensemble. Til Vejles byjubilæum 2002.
- 81 b "Rejse mod lys" for tværføjte og klaver (2002)
- 82 "Pinsemorgen på bålpladsen ved Tirsbæk Strand" for messingkvintet og slg. (Marimba/lilletr.) april 2002
- 83 "Musik til en regnbue" for fl., vio., trp., klv., baskl. og guitar(el-forstærket). Uropf. Tivoli maj 2002.
- 84 "Tangolandskaber" for guitar duo. Uropført på Jacob Gade TANGO Festival 2002
- 85 Vejlesymfo – 9 "SANGE & BROER" sinfonia concertante for sopran solo, stort blandet kor, pigekor og et orkester, bestående af: 3 tværføjter, 1 klarinet/basklarinet i Bb., solomessingkvintet (2 trp. i Bb, horn i F, basun og tuba). Yderligere 2 trp. i Bb & 1 horn i F. Slagtøj: marimba, vibrafon, Lilletromme, steeldrums, bjælde, trillefløjte, 3 rototoms, triangel, tamtam, bækken, koklokker. 2 guitarer (forstærkede), piano og div. strygere.
1. Forår ved Vejle Fjord. 2. Regnbuer (solister: violin, fløjte, basklarinet, trompet, guitar og klv.)
3. Hymne/Tango. Tekster: Ruth Fønss og Willy Stolarczyk. Skrevet til Vejles 675 – års Byjubilæum i 2002.
- 86 Ved tankens kraft for hviske/tale/råbe (børne-)kor, trompet i Bb, Tværføjte, klaver. Slagtøj: (tamtam, 3 tempelblokke, 2 rototoms) En spillemandsgruppe (violin, kontrabas, harmonika, guitar, mandolin, banjo). Lydeffekt på bånd. Til indvielse af Damhavens skoles nye "Gylletanken" 2002 i overv. af H.M. Dr. Margrethe II.
- 87 Balladen om de tre appelsiner for baryton og klaver (lydeffekter på bånd: startende bus, standsende bus, startende bus - sammenstød m. pullert) Skrevet til festival'en "Mestersangere i Vejle" 2002x
- 87A Balladen om de 3 appelsiner for baryton, violin, viola, trompet, slagstøj, klaver og lydeffekter (2011)
- 88 Albergo dell' arte for tværfl. og klaver Skrevet til indvielsen af Svenning og Britta Ravn's "Kunsthotel" 2003
- 88A Festivitas Antique (Albergo dell' arte II) for tværføjte, klarinet I A, trompet I C, cello, slagstøj (triangel, 2 rototoms, 2 tempelblokke) kontrabas & klaver. Inspireret af 3 melodier fra tiden før Robin Hood.
- 89 Fuglemarch & Vuggesang for 14 tværføjter og slagstøj (2 triangler, 2 tempelblokke, 2 rototoms og 1 lilletr.)
- 89a Fuglemarch & Vuggesang (version af opus 89 for mindre ensemble) for 6 tværføjter og 1 slagstøjsspiller.
- 90 H. C. Andersen – Scene (Om Døden, Kejseren og Nattergalen) for bassanger/recitator, nattergalefløjte, tværføjte, kinesisk tamtam, barchimes og klaver. Uropf. 2004 af Jørgen Kristensen, Lise og Willy Stolarczyk
- 91 Prinsen & Nattergalen Suite i 6 korte satser for soloklaver. Til Trehøje Kommunes Musikskoles 25-års Jubilæum 2004. Uropført af den 11-årige Nina Vergara 2004. Gave til Kronprinsens Bryllup den 14. maj 04. Støttet af Statens Kunstfond.
- 92 Himmel über Schleswig for lille symfoniorkester. Til Stadt Schleswigs 1200-års jubilæum 2004 Uropf. i Schleswig 2004. Dir. Willy Neu
- 93 Ein Märchen aus das alte Schloss for lille symfoniorkester. (som opus 92)
- 94 En drømmerejse med engle (musik & børneballet) for klaver, marimba, perc. fl., g-fl. og kontrabas 2004
- 90A Døden, Kejseren og Nattergalen (H. C. Andersen-scene) For bassanger og kammerensemble. Uropf. April 2005
- 95 Il Teatro Magico for klaver, fl. og slagstøj Uropført på Musikteatret ifm Mozartfestival'en jan. 2006
- 96 Nannas Ønskekoncert Musikdram. værk for børnekor, Bassanger, solister og orkester. Uropf. i Hammel 2006
- 97 Efterklange af Ave Maria for fl., marimba, vibr. slg, klaver og cembalo. Uropf. Vejle Kunstmuseum febr. 2007
- 98 INTRADA del arte for stort kammerensemble. Uropf. På Vejle Kunstmuseum 2007 (indv. af ny fløj)
- 99 De 4 årstider i vores have. Suite for børnestrygeorkester. Uropført i Holstebro 2008
- 100 ROSENS ANSIGT Concertino for fløjte, klv., slg. og strygere Uropført i Holstebros klassiske dage 2007 og på Biennalen for ny musik på musikskoler Vejle nov. 2007. Tilegnet Janne Thomsen. Støttet af Statens Kunstfond.
- 101 Ciao Ciao Annabella for 4-hændigt klaver. Rom 2008
- 101A Ciao Ciao Annabella for 4-hændigt klv, fl. og slagstøj (2010/11) spillet i DK og Rom m. medl. af VIVA-ensemblet
- 102 Åen med de 7 broer for 3 sangere, fl., klv., lydeffekter og gående basun. Uropf. på Dæmningen i Vejle 2008
- 103 2 klaverstykker: Godmorgen (Hanan og D. Alberti) Godnat (Nu sover alle – bortset fra D. Alberti) Uropf. 2008

Nye komp. u. opus

GADELIV. Musik til spotlightfestival'en i Vejle 2009 (3 satser)

DEN RØDE TRÅD. Tekst og Musik til indvielsen af spinderihallerne 2010 WS adskillige sange og instr. satser

Emmas transportmareridt for harmoniorkester 2009. Vinder af komp. pris Musiksk. Biennale 2009

Ich muss dich lassen for harmonikaorkester 2009. Spillet i Innsbruck 2010/Ulla Moustgaard.

Emmas fødselsdag Lidt uhyggeligt musikeventyr med musik for begynderblæsere. 2010

Andre værker uden opustal (i udvalg) :

1. Vrovlevers til lille Franz. Tekst/musik: WS (1967). 2. En lærerig historie. For råbekor, violin og latterpose (1974) Tekst: WS
3. Postludium for orgel over et tema af Brahms (1974). 4. FDF-jingle (1988) Fin-des i 2 versioner: Klvsolo og Brassband.

5. Klaverstykket (1981) Blev senere – som orgelstykket – en del af opus 11. 6. "Hyp til Milpi" for tværfl. og trgl. Musikteater. 1982
  7. Kadence til 1. sats af Clementi's sonate i B-dur 1989. 8. Fanfare for 3 tværføjter (1. spadestik til MTV - 13. 11. 1991)
  9. Fiore de lino for 2 tværføjter og klaver (2000) 10. "Badedyr på natcafé" for fløjte og klaver (1996)
  11. Himmelslottet for tværføjte og klaver (1997) 12. "Vuf-lala" for klaver og syngende hund. (1997)
  13. Vinterfanfare (bearb. Af "Himmelslottet") for tværfl. og klv. (1999).
  14. Hvad rager visioner os (kor, instrumenter, profet og ballet) 1998. Tekst: WS (Bestilt af Teknik og miljøforv. i Vejle Amt)
  15. Bus-præludium for kirkeklokkespil (ny bogbus) 1998 16. Duo Picante for to optrædende fløjtenister (små) 16.3.1999
  17. Lillebitte suite for 4 grislinger. tv.fl., vio., cello, klv., (1982) 18. Nocturne ("Efterår") Bestilt af bladet "Klaverboxen" 1995
  19. 6 fire-hændige klv.stk. (3 fra "Ulven", 2 duoer fra opus 38 og "Ouverture alla bella, ciao, ciao") 1990
  20. Bierstubemusik for soloklv. (1999) arr. af 3. sats i "Rejsebilleder 21. Majfanfare for blæsere og perc. (til Vejlegården 99)
  22. "Krystal" – Hyldest til Sv. Chr. Nielsen (4.5.1998) Tekst/musik WS. 23. Et levende Vejle ("den ny Vejlesang") i anledning af Vejles 675-års Byjub. Klv. & sangst. (tekst Ruth Fønss). (oktober 2001) 24. Vi lister os... hurra, hurra (Ekstranummer for Vejle Kammersolister – 1993) 25. Kadence til Mozarts fløjtekoncert i G-dur, 1. sats (2001) 26. Kadencer til Mozarts klaverkoncert nr. 21 i C-dur, kv. 467, 1. & 3. sats. (nov. 1993) Der findes også en ældre kadence til 3. sats (1980)
  27. Lille Tango-Habanera for soloklaver (til Tove Frederiksen) 17.11.2000. 28. Ave Maria for soloklaver (2001) indgik senere i Pinsemusikken mv). 29. Julesang "En aften før jul" (nov. 2003) Tekst & Musik: WS
6. J. S. Bach : c-mol præludium arr. for solofløjte
  7. G. F. Händel: menuet i emol arr. for strygere og cembalo
  8. M. Mussorgsky: Den store port i Kiev (Udst.bill.) for fløjte og klaver)
  9. Isaac Albeniz: TANGO (for fløjte og klaver) 2002
  10. Fr. Delius: Vuggesang (for fløjte og klaver) 2002
  11. G. Bizet: Farandole, bearb. og arr. for 2 tværføjter og klaver juni 2003 (uropført ved Janne Thomsens besøg i Vejle sommeren 2003)
  12. Laif Møller Lauridsen : 2 klaverstykker udarbejdet af WS på grundlag af
  13. 2 melodier af LML. Uropført i sept. 2003 (WS på Musikteatret)
  14. Champagnegaloppen for 24 hænder. Uropført i Tivolis koncertsal juni 08
  15. La Danza (Rossini) arr. for 7 instrumenter (til VIVA 2010/11)
  16. Basunfanfaren over operamelodier til indvielse af rundkørslen ved Musikteatret (2009)
  17. VIVA Rossini for stort ensemble (til VIVA 2010/11)
  18. Komm Zigany (E. Kalmann) arr. for VIVA-ensemblet og Flemming Meng Sørensen.
  19. Mozart Sinfonia concertante for 4 blæsere (fl., obo, horn, fagot) 1. sats. Kv 297 B. WS arr. akk. orkestret (2 vio, bas og klv)

Værkfortegnelsen er løbende udarbejdet af Lise og Willy Stolarczyk, ajourført juni 2011.

Udvalgte bearbejdelser/Arr:

1. Mozart "Alla turca" for stort salonorkester
2. Tjajkovskij: Valsen fra Eugen Onegin (højskolekor/ork)
3. Mozart: Madamina arr. For 5 fløjter og klaver
4. Ravel: Pavane arr. for 4 tværfl. og 1 g-fl.
5. Sæverud: Kjempeviseslåttén (børnesymf. ork)

Oversigt over Willy Stolarczyks vigtigste kulturelle resultater og events mv. i perioden 1.12.1991-31.7.2011

De 8 "kultursymfonier" 1991-95

Vejles Vandfestival 1996 (Jord,luft, ild og vand) 2.5.-31.8.96

Vejles Levende Julekalender (3 år i træk) 2004-2005-2006

Pinsekoncerterne på bålpladsen ved Tirsbæk Strand (19 gange)

Rådhuskoncerterne/Kunstmuseumskoncerterne alle torsdage i Juli (19 gange)

Vejles Nytårsfest 1999/2000

Alle tiders dronning (1200 børn med orkester, solister og kirkeklokkespil på Kirketorvet 1997)

Opførelse af symfonien Jord luft, ild og vand for 96 flygler, klv. og slg. på Koldinghus 2. maj 1996

Gøglerfestival

Musikfestival'er:

2 Franz Schubertfestival'er

Beethovenfestival

Børn inviterer til festival

Fløjtefestival

Cellofestival (Smuk som en svane) m. des-sertkogeboj.

Mestersangere i Vejle

Klaverfestival

Mozartfestival 2006

Haydn klaver festival 2009

Franz Liszt Klaver festival 2011

Flere Jacob Gade-festival'er med Gadepris-uddelinger.

Musik til en lang række indvielser i Vejle.

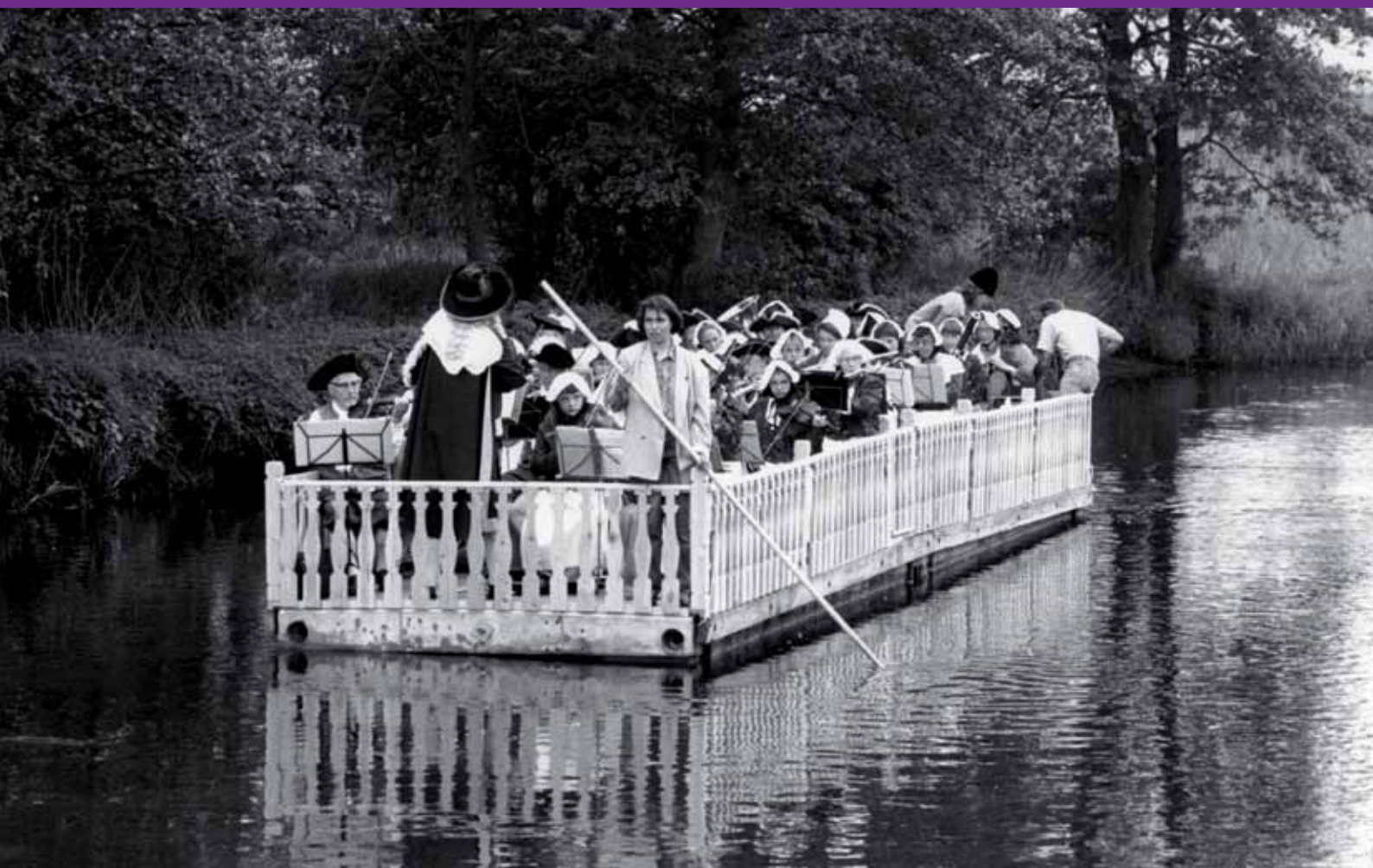
Oprettelse af hjemmesiden "Vejleklassisk" med breve og mails til alle klassiskmusik-interesserede.

Medinitiativtager til den landsdækkende Musikskole-Biennale.

Initiativtager til VENUS, Musikskolens børnesymfoniorkester.

Initiativtager til VIVA-ensemblet, musikskolens professionelle ensemble.

Initiativtager til uddeling af diverse kulturpriser plus den klassiske Champagnepris.

Händels "Water Music" på Vejles Sønderå, 21. maj 1992 (fotograf Palle Petersen, udlånt af Vejle Stadsarkiv).

Dette festskrift er udgivet af Musikskolen Vejle Kommune med støtte fra kommunens kulturforvaltning.

Redaktion: Musikskolechef Flemming Meng Sørensen.

Layout: Produktionsskolen Datariet.

Tryk: Vejle Kommunes Printcenter.